

Euroopan unionin virallinen lehti

L 177

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

63. vuosikerta

5. kesäkuuta 2020

Sisältö

I Lainsäätämisyksikössä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/740, annettu 25 päivänä toukokuuta 2020, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden ominaisuuksien osalta, asetuksen (EU) 2017/1369 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1222/2009 kumoamisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/741, annettu 25 päivänä toukokuuta 2020, veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksista ⁽¹⁾ 32

II Muut kuin lainsäätämisyksikössä hyväksyttävät säädökset

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

- ★ Neuvoston päätös (EU) 2020/742, annettu 29 päivänä toukokuuta 2020, Euroopan yhteisön ja Mauritanian islamilaisen tasavallan välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan, jonka voimassaolo päättyy 15 päivänä marraskuuta 2019, voimassaolon jatkamista koskevan kirjeenvaihtona tehdyn Euroopan unionin ja Mauritanian islamilaisen tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä 56

Oikaisuja

- ★ Oikaisu neuvoston täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2020/730, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2020, Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) 2017/1509 täytäntöönpanosta (EUVL L 172 I, 3.6.2020) 58

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2020/740,

annettu 25 päivänä toukokuuta 2020,

renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden ominaisuuksien osalta, asetuksen (EU) 2017/1369 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1222/2009 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan ja 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni on sitoutunut perustamaan energiaunionin, johon sisältyy tulevaisuuteen tähtäävä ilmastopolitiikka. Polttoainetehokkuus on olennainen osa vuoteen 2030 ulottuvia unionin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteita, ja se vaikuttaa keskeisesti energiankysynnän hillintään.
- (2) Komissio on tarkastellut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1222/2009 ⁽³⁾ ja on todennut, että sen säännöksiä on tarpeen päivittää sen tehokkuuden parantamiseksi.
- (3) On aiheellista korvata asetus (EY) N:o 1222/2009 joidenkin sen säännösten sisällön selkeyttämiseksi ja päivittämiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon tekninen kehitys renkaiden osalta.
- (4) Liikennesektorin osuus unionin energiankulutuksesta on kolmannes. Tieliikenteen osuus unionin kaikista kasvihuonekaasupäästöistä vuonna 2015 oli noin 22 prosenttia. Renkaiden osuus ajoneuvojen polttoainekulutuksesta on 20–30 prosenttia, mikä johtuu ennen kaikkea renkaiden vierintävastuksesta. Sen vuoksi tieliikenteen polttoainetehokkuutta voitaisiin lisätä huomattavasti pienentämällä renkaiden vierintävastusta, mikä vähentää myös kasvihuonekaasupäästöjä ja edistää hiilestä luopumista liikennealalla.
- (5) Jotta tieliikenteen hiilidioksidipäästöjä saadaan vähennettyä, jäsenvaltioiden on aiheellista luoda yhteistyössä komission kanssa kannustimia kehittää innovoivia polttoainetaloudellisten ja turvallisten luokan C1 renkaiden, luokan C2 renkaiden ja luokan C3 renkaiden osalta.

⁽¹⁾ EUVL C 62, 15.2.2019, s. 280.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2020 (EUVL C 105, 31.3.2020, s. 1). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. toukokuuta 2020 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1222/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden keskeisten ominaisuuksien osalta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 46).

- (6) Renkailla on useita toisiinsa liittyviä ominaisuuksia. Yhden ominaisuuden, esimerkiksi vierintävastuksen, parantaminen voi vaikuttaa haitallisesti muihin ominaisuuksiin, esimerkiksi märkäpitoon, ja märkäpidon parantaminen voi puolestaan lisätä vierintämelua. Rengasvalmistajia olisi kannustettava optimoimaan kaikki ominaisuudet niin, että ne ylittävät nykyiset tasot.
- (7) Polttoainetaloudelliset renkaat voivat olla kustannustehokkaita, sillä niillä saavutettavat polttoainesäästöt kompensoivat hyvin renkaiden korkeamman ostohinnan, joka johtuu tällaisten renkaiden suuremmista tuotantokustannuksista.
- (8) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 661/2009 (*) säädetään renkaiden vierintävastusta koskevista vähimmäisvaatimuksista. Teknisen kehityksen ansiosta renkaiden vierintävastuksesta johtuvaa energiahävikkiä voidaan vähentää huomattavasti enemmän, kuin mainitut vähimmäisvaatimukset edellyttävät. Tieliikenteen ympäristövaikutusten vähentämiseksi on näin ollen aiheellista päivittää rengasmerkintöjä koskevia säännöksiä antamalla vierintävastusominaisuudesta loppukäyttäjille yhdenmukaistettuja tietoja, jotta kannustetaan loppukäyttäjiä ostamaan polttoainetaloudellisempia renkaita.
- (9) Kun renkaiden merkintöjä parannetaan, kuluttajat voivat saada merkityksellisempiä ja vertailukelpoisempia tietoja polttoainetehokkuudesta, turvallisuudesta ja melusta sekä tehdä kustannustehokkaita ja ympäristöystävällisiä päätöksiä renkaita ostaessaan.
- (10) Liikennemelu on merkittävä häiriötekijä, joka vaikuttaa terveyteen haitallisesti. Asetuksessa (EY) N:o 661/2009 säädetään renkaiden vierintämelua koskevista vähimmäisvaatimuksista. Teknisen kehityksen ansiosta renkaiden vierintämelua voidaan vähentää huomattavasti enemmän, kuin mainitut vähimmäisvaatimukset edellyttävät. Liikennemelun vähentämiseksi on näin ollen aiheellista päivittää rengasmerkintöjä koskevia säännöksiä antamalla vierintävastusominaisuudesta loppukäyttäjille yhdenmukaistettuja tietoja, jotta kannustetaan loppukäyttäjiä ostamaan renkaita, joista aiheutuva vierintämelu on vähäisempi.
- (11) Yhdenmukaistettujen tietojen antaminen vierintämelusta edistää myös liikennemelua rajoittavien toimien täytäntöönpanoa ja lisää tietoisuutta renkaiden aiheuttamasta liikennemelusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/49/EY (†) mukaisesti.
- (12) Asetuksessa (EY) N:o 661/2009 säädetään myös renkaiden märkäpitoa koskevista vähimmäisvaatimuksista. Teknisen kehityksen ansiosta märkäpitoa voidaan parantaa huomattavasti enemmän, kuin mainitut vähimmäisvaatimukset edellyttävät, ja siten lyhentää jarrutusmatkaa sadesäällä. Liikenneturvallisuuden parantamiseksi on näin ollen aiheellista päivittää rengasmerkintöjä koskevia säännöksiä antamalla märkäpito-ominaisuudesta loppukäyttäjille yhdenmukaistettuja tietoja, jotta kannustetaan loppukäyttäjiä ostamaan renkaita, joilla on parempi märkäpito.
- (13) Jotta varmistetaan yhdenmukaisuus kansainvälisten puitteiden kanssa, asetuksessa (EY) N:o 661/2009 viitataan Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) sääntöön nro 117 (‡), jossa esitetään asiaankuuluvat renkaiden vierintävastusta, vierintämelua ja märkä- ja lumipitoa koskevat mittausmenetelmät.
- (14) Rengasmerkintään olisi sisällytettävä tiedot erityisesti vaativissa lumi- ja jääolosuhteissa käytettäviksi suunniteltujen renkaiden suorituskyvystä. Lumipitoa koskevien tietojen olisi perustuttava Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission sääntöön nro 117 sen uusimmassa unioniin sovellettavassa muodossa (E-sääntö nro 117), jonka ”vuoristosymboli”-kuvamerkki olisi sisällytettävä sellaisen renkaan rengasmerkintään, joka täyttää kyseisessä säännössä esitetyt lumipidon vähimmäisarvot. Jääpitoa koskevien tietojen olisi perustuttava ISO-standardiin 19447, sen jälkeen kun standardi on hyväksytty virallisesti, ja jääpidon kuvamerkki olisi sisällytettävä sellaisen renkaan rengasmerkintään, joka täyttää kyseisessä standardissa esitetyt jääpidon vähimmäisarvot. Ennen kuin ISO-standardi 19447 hyväksytään, jääpitoa olisi arvioitava luotettavilla, tarkkoilla ja toistettavissa olevilla menetelmillä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetty uusin tekniikka. Jääpidon vähimmäisvaatimukset täyttävän renkaan rengasmerkinnässä olisi oltava liitteessä I esitetty jääpidon kuvamerkki.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 661/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, moottoriajoneuvojen, niiden perävaunujen sekä niihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista (EUVL L 200, 31.7.2009, s. 1).

(†) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/49/EY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002, ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta (EYVL L 189, 18.7.2002, s. 12).

(‡) Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) sääntö nro 117 – Yhdenmukaiset vaatimukset, jotka koskevat renkaiden hyväksyntää vierintämelun ja/tai märkäpidon ja/tai vierintävastuksen osalta [2016/1350] (EUVL L 218, 12.8.2016, s. 1).

- (15) Renkaiden kulumisesta käytön aikana syntyy merkittävästi mikromuovia, joka on haitallista ympäristölle ja ihmisten terveydelle. Tämän vuoksi komission tiedonannossa "EU:n strategia muoveista kiertotaloudessa" todetaan, että on tarvetta puuttua mikromuovien tahattomaan irtoamiseen renkaista muun muassa tiedottamistoimilla, kuten renkaita koskevilla merkinnöillä, ja vähimmäisvaatimuksilla. Renkaiden kulumiseen liittyy kilometrimäärän käsite eli niiden kilometrien lukumäärä, jonka rengas kestää, ennen kuin se on vaihdettava kulutuspinnan kulumisen vuoksi. Renkaiden kulumisen ja kulutuspinnan kulumisen lisäksi renkaan käyttöikä on riippuvainen monista tekijöistä, kuten renkaan kulutuskestävyydestä, mukaan lukien seos, kulutuspintakuvio ja rakenne, tieolosuhteista, huollosta, rengaspaineesta ja ajokäyttäytymisestä.
- (16) Renkaiden kulumisen ja kilometrimäärän mittaamista varten ei kuitenkaan ole tällä hetkellä saatavilla soveltuvaa testausmenetelmää. Sen vuoksi komission olisi annettava toimeksianto tällaisen testausmenetelmän kehittämiseksi ottaen huomioon kaikki uusimmat ja kansainvälisesti kehitetyt tai ehdotetut standardit ja määräykset sekä alan teollisuuden tekemä työ.
- (17) Pinnoitetut renkaat ovat merkittävä osa raskaiden ajoneuvojen rengasmarkkinoita. Renkaiden pinnoittaminen pidentää niiden käyttöikää ja edistää kiertotalouden tavoitteita, kuten jätteen vähentämistä. Merkintävaatimusten soveltaminen tällaisiin renkaisiin saisi aikaan merkittäviä energiasäästöjä. Tässä asetuksessa olisi säädettävä pinnoitettujen renkaiden suorituskyvyn mittaamiseen soveltuvan testausmenetelmän, jota ei ole tällä hetkellä käytettävissä, sisällyttämisestä asetukseen myöhemmin.
- (18) Unionin kuluttajista yli 85 prosenttia tuntee selkeänä ja avoimena tiedottamisvälineenä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1369 ⁽⁷⁾ mukaisen energiamerkinnän, jolla tuotteiden energiankulutus luokitellaan asteikolla A–G, ja se on osoittautunut toimivaksi energiatehokkaiden tuotteiden edistämiseksi. Rengasmerkinnässä olisi käytettävä mahdollisuuksien mukaan samaa ulkoasua kuitenkin niin, että otetaan huomioon renkaiden ominaisuuksien erityispiirteet.
- (19) Vertailukelpoisten tietojen antaminen renkaiden ominaisuuksista renkaiden standardimerkinnän muodossa voi todennäköisesti vaikuttaa loppukäyttäjien ostopäätöksiin ja saada heidät ostamaan polttoainetaloudellisempia, pitkäikäisempiä, turvallisempia ja hiljaisempia renkaita. Tämä puolestaan todennäköisesti kannustaa rengasvalmistajia optimoimaan renkaiden ominaisuudet, mikä edistäisi renkaiden kestävämpää kulutusta ja tuotantoa.
- (20) Kaikki loppukäyttäjät, mukaan luettuna vaihtorenkaiden ostajat, uusiin ajoneuvoihin asennettujen renkaiden ostajat sekä kalustopäälliköt ja kuljetusyritykset, tarvitsevat enemmän tietoa polttoainetaloudellisuudesta ja muista ominaisuuksista, sillä eri rengasmerkkien ominaisuuksien vertailu ei ole helppoa, kun käytössä ei ole renkaiden merkintäjärjestelmää eikä yhdenmukaistettua testausjärjestelmää. Sen vuoksi on aiheellista edellyttää, että kaikki ajoneuvojen mukana tarjottavat tai niihin asennetut renkaat on varustettu rengasmerkinnällä.
- (21) Tällä hetkellä rengasmerkintöjä edellytetään henkilöautojen renkaissa (luokan C1 renkaat) ja pakettiautojen renkaissa (luokan C2 renkaat) muttei raskaiden ajoneuvojen renkaissa (luokan C3 renkaat). Luokan C3 renkaat kuluttavat enemmän polttoainetta ja kerryttävät enemmän ajokilometrejä vuodessa kuin luokan C1 tai luokan C2 renkaat, minkä vuoksi polttoaineen kulutuksen ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämispotentiali on merkittävä raskaiden ajoneuvojen osalta. Näin ollen luokan C3 renkaat olisi sisällytettävä tämän asetuksen soveltamisalaan. Luokan C3 renkaiden sisällyttäminen täysimääräisesti tämän asetuksen soveltamisalaan on myös linjassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/956 ⁽⁸⁾ kanssa, jossa säädetään uusien raskaiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen seurannan ja raportoinnin osalta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1242 ⁽⁹⁾ kanssa, jossa vahvistetaan uusien raskaiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästönormit.
- (22) Monet loppukäyttäjät tekevät renkaiden ostopäätöksen näkemättä itse rengasta, minkä vuoksi he eivät myöskään näe siihen kiinnitettyä rengasmerkintää. Tällaisissa tilanteissa loppukäyttäjille olisi esitettävä rengasmerkintä, ennen kuin he tekevät lopullisen ostopäätöksen. Renkaissa olevien rengasmerkintöjen esittäminen myyntipisteessä ja teknisessä myyminen edistämismateriaalissa varmistaisi, että jakelijat ja potentiaaliset loppukäyttäjät saavat yhdenmukaistettuja tietoja renkaiden merkityksellisistä ominaisuuksista ostopäätöksen tekohetkellä ja -paikassa.

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puiteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/956, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2018, uusien raskaiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen seurannasta ja raportoinnista (EUVL L 173, 9.7.2018, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/1242, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, hiilidioksidipäästönormien asettamisesta uusille raskaille hyötyajoneuvoille ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 595/2009 ja (EU) 2018/956 sekä neuvoston direktiivin 96/53/EY muuttamisesta (EUVL L 198, 25.7.2019, s. 202).

- (23) Jotkut loppukäyttäjät tekevät renkaiden ostopäätökset ennen myyntipisteessä käyntiä tai ostavat renkaat postimyyntistä tai internetistä. Jotta myös nämä loppukäyttäjät voisivat perustaa ostopäätöksensä yhdenmukaisesti tietoihin muun muassa polttoainetaloudellisuudesta, märkäpidosta ja vierintämelusta, rengasmerkintöjen olisi oltava esillä kaikessa tietänyttypistien renkaiden teknisessä myyninedistämismateriaalissa ja visuaalisessa mainonnassa, myös internetissä. Kun visuaalinen mainonta koskee rengasperhettä eikä ainoastaan tiettyä rengastyyppeä, rengasmerkintää ei tarvitse näyttää.
- (24) Potentiaalisille loppukäyttäjille olisi annettava tiedot, joissa selvitetään rengasmerkinnän jokainen osatekijä ja sen merkitys. Kyseiset tiedot olisi annettava kaikessa teknisessä myyninedistämismateriaalissa, esimerkiksi tavarantoimittajien verkkosivustoilla, mutta niitä ei olisi vaadittava visuaalisessa mainonnassa. Mainostauluissa, sanoma- ja aikakauslehdissä tai radio- ja televisiolähetysissä esitettäviä mainoksia ei olisi pidettävä teknisenä myyninedistämismateriaalina.
- (25) Tavarantoimittajien olisi asetettava vaaditut tuotteiden vaatimustenmukaisuutta koskevat tiedot saataville sähköisessä muodossa tuotetietokannassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden markkinavalvontavelvoitteita tai tavarantoimittajien velvoitetta tarkastaa tuotteiden vaatimustenmukaisuus. Kuluttajille ja jakelijoille merkitykselliset tiedot olisi julkistettava tuotetietokannan julkisessa osassa. Kyseiset tiedot olisi asetettava saataville avoimena datana, jotta mobiilisovellusten kehittäjillä olisi mahdollisuus käyttää niitä ja jotta niitä voitaisiin käyttää myös muilla vertailutyökaluilla. Helppoa ja välitöntä pääsyä tuotetietokannan julkiseen osaan olisi helpotettava painettuun rengasmerkintään sisältyvillä käyttäjäystävällisillä välineillä, kuten dynaamisella QR-koodilla (quick response code).
- (26) Vaatimusten noudattamista koskevaan tuotetietokannan osaan olisi sovellettava tiukkoja tietosuojasääntöjä. Tuotetietokannan vaatimusten noudattamista koskevaan osaan sisältyvien teknisten asiakirjojen osalta edellytetyt erityiset osat olisi asetettava sekä markkinavalvontaviranomaisten että komission saataville. Jos tekniset tiedot ovat liian arkaluonteisia niiden sisällyttämiseksi teknisten asiakirjojen luokkaan, markkinavalvontaviranomaisilla olisi tarvittaessa oltava pääsy näihin tietoihin tavarantoimittajia koskevan yhteistyövelvoitteen mukaisesti tai tavarantoimittajien tuotetietokantaan vapaaehtoisesti syöttämien teknisten asiakirjojen lisäosien avulla.
- (27) Renkaiden myynti internetin myyntialustojen välityksellä kasvaa tavarantoimittajilta suoraan ostamiseen nähden. Sen vuoksi säilytyspalvelun tarjoajien olisi mahdollistettava tavarantoimittajan esittämän rengasmerkinnän ja tuoteselosteen oleminen näkyvillä hinnan lähellä. Niiden olisi ilmoitettava jakelijalle velvoitteesta pitää rengasmerkintä ja tuoteseloste näkyvillä, mutta niiden ei olisi oltava vastuussa kyseisen rengasmerkinnän tai tuoteselosteen paikkansapitävyydestä tai sisällöstä. Säilytyspalvelujen tarjoajille tämän asetuksen nojalla asetettujen velvoitteiden olisi oltava kohtuullisia, eikä niiden olisi merkittävä yleistä velvoitetta valvoa tallentamiaan tietoja eivätkä yleistä velvoitetta pyrkiä aktiivisesti saamaan selville tämän asetuksen vaatimusten vastaista toimintaa osoittavia tosiasioita tai olosuhteita. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY⁽¹⁰⁾ 14 artiklan 1 kohdan nojalla säilytyspalvelujen tarjoajien olisi kuitenkin, jos ne haluavat hyödyntää kyseisessä säännöksessä mainittua vastuuta koskevaa poikkeusta, toimittava viipymättä säilyttämiensä tietojen poistamiseksi tai niihin pääsyn estämiseksi palvelujensa vastaanottajien pyynnöstä, jos kyseiset tiedot eivät ole tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten (esimerkiksi puuttuvia, puutteellisia tai virheellisiä rengasmerkintöjä tai tuoteselosteita koskevien vaatimusten) mukaisia. Palveluntarjoajien olisi tehtävä näin heti, kun ne saavat tosiasiallista tietoa tällaisista tiedoista tai kun ne vahingonkorvausvaatimuksen yhteydessä tulevat tietoiseksi tällaisista tiedoista esimerkiksi markkinavalvontaviranomaisen toimittamien tietojen perusteella. Tavarantoimittajaan, joka harjoittaa myyntiä suoraan loppukäyttäjille oman verkkosivustonsa välityksellä, sovelletaan jakelijoiden etämyyntivelvoitteita.
- (28) Vierintävastus, märkäpito, vierintämelu ja muut ominaisuudet olisi mitattava käyttämällä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittaus- ja laskentamenetelmät. Tällaisissa menetelmissä olisi mahdollisuuksien mukaan tuotava esiin keskivertokuluttajan käyttäytyminen, ja niiden olisi oltava luotettavia, jotta vältetään vaatimusten sekä tahallinen että tahaton kiertäminen. Rengasmerkinnöissä olisi otettava huomioon renkaiden todellisesta käytöstä saadut vertailutulokset luotettavan, tarkan ja toistettavissa olevan laboratoriotestauksen tarpeellisuudesta johtuvissa rajoissa, jotta loppukäyttäjät voivat verrata eri renkaita ja jotta rajoitetaan valmistajille aiheutuvia testauskuluja.

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (29) Jos Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/858⁽¹¹⁾ 3 artiklan 37 alakohdassa määritellyillä kansallisilla viranomaisilla on riittävästi syytä uskoa, että tavarantoimittaja ei ole varmistanut rengasmerkinnän paikkansapitävyyttä, niiden olisi kuluttajien luottamusta lisätäkseen tarkastettava, vastaavtko rengasmerkinnässä esitetyt vierintävastuksen, märkäpidon ja vierintämelun luokat sekä muiden ominaisuuksien kuvat tavarantoimittajan testaustulosten ja laskelmien perusteella esittämiä asiakirjoja. Tällaiset tarkastukset voidaan toteuttaa tyyppihyväksyntäprosessissa eivätkä ne välttämättä edellytä renkaan fyysistä testausta.
- (30) Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset unionissa, on olennaisen tärkeää, että tavarantoimittajat, tukkukauppiat, jälleenmyyjät ja muut jakelijat noudattavat rengasmerkintäsäännöksiä. Jäsenvaltioiden olisi siksi seurattava merkintäsäännösten noudattamista tekemällä säännöllisiä jälkitarkastuksia ja valvomalla markkinoita Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1020⁽¹²⁾ mukaisesti.
- (31) Renkaat olisi sisällytettävä asetuksella (EU) 2017/1369 perustettuun tuotetietokantaan, jotta voidaan helpottaa noudattamisen valvontaa, tarjota hyödyllinen väline loppukäyttäjille ja mahdollistaa vaihtoehtoisia tapoja, joilla jakelijat saavat tuoteselosteet. Kyseinen asetus olisi sen vuoksi muutettava.
- (32) Jotta loppukuluttajat voisivat luottaa rengasmerkintään, sitä jäljitteleviä muita merkintöjä ei olisi sallittava. Samasta syystä ei olisi sallittava muita merkintöjä, merkkejä, symboleja tai tekstejä, jotka todennäköisesti johtaisivat loppukuluttajia harhaan tai aiheuttaisivat heille sekaannusta rengasmerkinnän kattamien ominaisuuksien osalta.
- (33) Tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten rikkomiseen sovellettavien seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (34) Energiatehokkuuden, ilmastomuutoksen hillitsemisen, liikenneturvallisuuden ja ympäristönsuojelun edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava luoda kannustimia käyttäen energiatehokkaita ja turvallisia renkaita. Jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää tällaisten kannustimien luonteesta. Kannustimien olisi oltava unionin valtiontukisääntöjen mukaisia, eivätkä ne saisi muodostaa perusteettomia markkinaesteitä. Tämä asetus ei vaikuta sellaisten valtiontukimenettelyjen tulokseen, jotka voidaan käynnistää tällaisten kannustimien vuoksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 107 ja 108 artiklan mukaisesti.
- (35) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan rengasmerkinnän sisältöä ja muotoa, otetaan käyttöön pinnoitettuja renkaita, renkaiden kulumista ja kilometrimäärää koskevia vaatimuksia sekä mukautetaan liitteitä teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽¹³⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (36) Kun käytettävissä on luotettavat, tarkat ja toistettavissa olevat menetelmät, joilla renkaiden kulumista ja kilometrimäärää voidaan testata ja mitata, komission olisi arvioitava mahdollisuutta lisätä rengasmerkintään renkaiden kulumista ja kilometrimäärää koskevia tietoja. Kun komissio ehdottaa delegoitua säädöstä renkaiden kulumista ja kilometrimäärää koskevien tietojen lisäämisestä rengasmerkintään, sen olisi otettava huomioon tämä arviointi ja tehtävä tiivistä yhteistyötä teollisuuden, asiaankuuluvien standardointijärjestöjen, kuten Euroopan standardointikomitean (CEN), Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) tai Kansainvälisen standardoimisjärjestön (ISO), sekä muiden sidosryhmien edustajien kanssa kehittäessään sopivia testausmenetelmiä. Renkaiden kulumista ja kilometrimääriä koskevien tietojen olisi oltava yksiselitteisiä eivätkä ne saisi vaikuttaa kielteisesti rengasmerkinnän ymmärrettävyyteen ja vaikuttavuuteen kokonaisuudessaan loppukäyttäjien kannalta. Tällaisten tietojen avulla loppukäyttäjät voisivat myös tehdä tietoon perustuvan valinnan, joka koskee renkaita, niiden käyttöikä ja mikromuovien tahatonta irtoamista. Tämä auttaisi suojelemaan ympäristöä, ja samalla loppukäyttäjät voisivat arvioida renkaiden käyttökustannuksia pidemmällä aikavälillä.

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/858, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, komponenttien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta, asetusten (EY) N:o 715/2007 ja (EY) N:o 595/2009 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/46/EY kumoamisesta (EUVL L 151, 14.6.2018, s. 1).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1020, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta (EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1).

⁽¹³⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (37) Sellaisten renkaiden osalta, jotka oli saatettu markkinoille ennen tämän asetuksen soveltamista, ei olisi edellytettävä uusien rengasmerkintöjen tekemistä.
- (38) Rengasmerkinnän olisi edelleen oltava asetuksessa (EY) N:o 1222/2009 säädetyin kokoinen. Rengasmerkintään olisi sisällytettävä tiedot lumi- ja jääpidosta sekä QR-koodi.
- (39) Komission olisi tehtävä tätä asetusta koskeva arviointi. Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 22 kohdan mukaisesti tällaisen arvioinnin olisi perustuttava tehokkuuteen, tulokellisuuteen, merkityksellisuuteen, johdonmukaisuuteen ja saatavaan lisäarvoon, ja sen olisi tarjottava perusta jatkotoimia koskevien vaihtoehtojen vaikutusten arvioinnille.
- (40) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli parantaa tieliikenteen turvallisuutta, terveyden suojelua, taloudellisuutta ja ympäristöystävällisyyttä tarjoamalla loppukäyttäjille tietoa, jonka perusteella he voivat valita polttoainetaloudellisemmat, pitkäikäisemmät, turvallisemmat ja hiljaisemmat renkaat, koska se edellyttää loppukäyttäjille annettavia yhdenmukaistettuja tietoja, vaan se voidaan yhdenmukaistettuja sääntelypuutteita ja valmistajien tasapuolisia toimintaedellytyksiä koskevan tarpeen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Asetus on edelleen asianmukainen oikeudellinen väline, koska siinä asetetaan selkeät ja yksityiskohtaiset säännöt, jotka sulkevat pois jäsenvaltioiden mahdollisuuden saattaa säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään eri tavoin, ja näin varmistetaan pidemmälle menevä yhdenmukaisuus koko unionissa. Sääntelykehyksellä, joka on yhdenmukaistettu unionin eikä jäsenvaltioiden tasolla, vähennetään tavarantoimittajille koituvia kustannuksia sekä varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja tavaroiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (41) Asetus (EY) N:o 1222/2009 olisi sen vuoksi kumottava tämän asetuksen soveltamispäivästä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella luodaan puitteet renkaiden ominaisuuksia koskevien yhdenmukaistettujen tietojen antamiseksi merkintöjen avulla, jotta kuluttajat voivat renkaita ostaessaan tehdä tietoon perustuvan valinnan tieliikenteen turvallisuuden, terveyden suojelun, taloudellisuuden ja ympäristöystävällisyyden parantamiseksi edistämällä polttoainetaloudellisten, pitkäikäisten ja turvallisten renkaiden käyttöä, jotka aiheuttavat mahdollisimman vähän melua.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan markkinoille saatettaviin luokan C1 renkaisiin, luokan C2 renkaisiin ja luokan C3 renkaisiin.

Pinnoitettuja renkaita koskevia vaatimuksia sovelletaan siitä alkaen, kun tällaisten renkaiden suorituskyvyn mittausta varten on 13 artiklan mukaisesti saatavilla soveltuva testausmenetelmä.

2. Tätä asetusta ei sovelleta

- a) ammattikäyttöön tarkoitettuihin maastorenkaisiin;
- b) renkaisiin, jotka on suunniteltu asennettaviksi yksinomaan ajoneuvoihin, jotka on ensirekisteröity ennen 1 päivää lokakuuta 1990;
- c) T-tyyppin väliaikaisesti käytettäviin vararenkaisiin;
- d) renkaisiin, joiden nopeusluokitus on alle 80 km/h;
- e) renkaisiin, joiden vanteen nimellishalkaisija on enintään 254 mm tai vähintään 635 mm;
- f) pito-ominaisuuksia parantavilla lisälaitteilla varustettuihin renkaisiin, kuten nastarenkaisiin;
- g) renkaisiin, jotka on suunniteltu asennettaviksi yksinomaan kilpailukäyttöön tarkoitettuihin ajoneuvoihin;
- h) käytettyihin renkaisiin, paitsi jos tällaiset renkaat on tuotu kolmannelta maasta.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'luokan C1 renkailla', 'luokan C2 renkailla' ja 'luokan C3 renkailla' renkaita, jotka kuuluvat asetuksen (EY) N:o 661/2009 8 artiklan 1 kohdassa esitettyihin rengasluokkiin;
- 2) 'pinnoitetulla renkaalla' käytettyä rengasta, joka on kunnostettu korvaamalla kulunut kulutuspinna uudella materiaalilla;
- 3) 'T-tyyppin väliaikaisesti käytettävällä vararenkaalla' väliaikaisesti käytettävää vararengasta, joka on tarkoitettu käytettäväksi vakiorenkaille ja vahvistetuille renkailla säädettyjä täyttöpaineita korkeammilla täyttöpaineilla;
- 4) 'ammattikäyttöön tarkoitettulla maastorenkaalla' erikoiskäyttöön tarkoitettua rengasta, jota käytetään pääasiassa vaativissa maasto-olosuhteissa;
- 5) 'rengasmerkinnällä' painetussa tai sähköisessä muodossa, mukaan luettuna tarran muodossa, olevaa graafista kuviota, joka sisältää symboleja, joiden tarkoituksena on antaa loppukäyttäjille tietoa renkaan tai rengassarjan suorituskyvystä liitteessä I esitettyjen ominaisuuksien suhteen;
- 6) 'myyntipisteellä' paikkaa, jossa renkaat ovat esillä tai varastoituina ja myynnissä, myös sellaista autojen näyttelytilaa, jossa on loppukäyttäjille myytäväksi tarjottavia ajoneuvoihin asentamattomia renkaita;
- 7) 'teknisellä myyntityöstämismateriaalilla' tavarantoimittajan tuottamia painetussa tai sähköisessä muodossa olevia asiakirjoja, joilla täydennetään mainosmateriaalia liitteessä IV esitetyillä tiedoilla;
- 8) 'tuoteselosteella' vakimuotoista asiakirjaa, joka sisältää liitteessä III esitetyt tiedot ja joka on painetussa tai sähköisessä muodossa;
- 9) 'teknisillä asiakirjoilla' asiakirja-aineistoa, joka on riittävä, jotta markkinavalvontaviranomaiset voivat sen perusteella arvioida rengasmerkinnän ja tuoteselosteen paikkansapitävyyden, mukaan luettuna liitteessä VII olevassa 2 kohdassa esitetyt tiedot;
- 10) 'tuotetietokannalla' asetuksen (EU) 2017/1369 12 artiklalla perustettua tietokantaa;
- 11) 'etämyynnillä' postimyynnin, luettelon, internetin tai puhelinmyynnin välityksellä tai muulla keinoin tapahtuvaa myyntiä, vuokrausta tai osamaksukauppaa, jossa mahdollisen loppukäyttäjän ei voida olettaa näkevän esiteltävää rengasta;
- 12) 'valmistajalla' asetuksen (EU) 2019/1020 3 artiklan 8 alakohdassa määriteltyä valmistajaa;
- 13) 'maahantuoajalla' asetuksen (EU) 2019/1020 3 artiklan 9 alakohdassa määriteltyä maahantuoajaa;
- 14) 'valtuutetulla edustajalla' unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen toimeksianto hoitaa valmistajan puolesta tietyt tehtävät valmistajalle tämän asetuksen vaatimusten nojalla kuuluvien velvoitteiden osalta,
- 15) 'tavarantoimittajalla' unioniin sijoittautunutta valmistajaa, sellaisen valmistajan valtuutettua edustajaa, joka ei ole sijoittautunut unioniin, tai maahantuoajaa, joka saattaa tuotteen unionin markkinoille;
- 16) 'jakelijalla' toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka asettaa tuotteen saataville markkinoilla ja joka ei ole tavarantoimittaja;
- 17) 'asettamisella saataville markkinoilla' asetuksen (EU) 2019/1020 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä asettamista saataville markkinoilla;
- 18) 'markkinoille saattamisella' asetuksen (EU) 2019/1020 3 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä asettamista saataville markkinoilla;
- 19) 'loppukäyttäjällä' kuluttajaa, kalustopäällikköä tai maantiekuljetusyritystä, joka ostaa tai jonka oletetaan ostavan renkaan;
- 20) 'ominaisuudella' renkaan ominaisuutta, jolla on käytön aikana huomattava vaikutus ympäristöön, tieturvallisuuteen tai terveyteen, kuten kulumista, kilometrimäärää, vierintävastusta, märkäpitoa, vierintämelua, lumipitoa tai jääpitoa;
- 21) 'rengastyypillä' sellaista renkaan versiota, jonka kaikilla yksiköillä on samat tekniset ominaisuudet rengasmerkinnässä, sama tuoteseloste ja sama rengastyypin tunniste;
- 22) 'sallitulla poikkeamalla' markkinavalvontaviranomaisten suorittaman tai niiden puolesta suoritetun tarkastus-testauksen mittaus- ja laskentatulosten sallittua enimmäispoikkeamaa verrattuna ilmoitettujen tai julkistettujen parametrien arvoihin, laboratorioiden välisistä vaihteluista aiheutuvat poikkeamat huomioon ottaen;

- 23) 'rengastyypin tunnisteella' tunnusta, yleensä aakkosnumeerista tunnusta, joka erottaa tietyn rengastyypin muista rengastyypeistä, joilla on sama kaupan nimi tai tavaramerkki kuin tavarantoimittajalla;
- 24) 'vastaavalla rengastyypillä' rengastyyppejä, jonka sama tavarantoimittaja on saattanut markkinoille eri rengastyypinä, jolla on eri rengastyypin tunniste ja jolla on samat rengasmerkin kannalta merkitykselliset tekniset ominaisuudet ja sama tuoteseloste.

4 artikla

Rengastoimittajien velvollisuudet

1. Tavarantoimittajien on varmistettava, että markkinoille saatettavissa luokan C1 renkaissa, luokan C2 renkaissa ja luokan C3 renkaissa on mukana maksutta
- a) kussakin renkaassa liitteen II vaatimusten mukainen tarran muodossa oleva rengasmerkintä, jossa esitetään kutakin liitteessä I esitettyä ominaisuutta koskevat tiedot ja luokka, sekä tuoteseloste; tai
- b) kussakin yhdestä tai useammasta samanlaisesta renkaasta koostuvassa erässä liitteen II vaatimusten mukainen painettu rengasmerkintä, jossa esitetään kutakin liitteessä I esitettyä ominaisuutta koskevat tiedot ja luokka, sekä tuoteseloste.

2. Etämyynnin välityksellä myytyjen tai myytäväksi tarjottujen renkaiden osalta tavarantoimittajien on varmistettava, että rengasmerkintä esitetään hinnan lähellä ja että tuoteseloste on saatavilla, loppukäyttäjän pyytäessä myös painetussa muodossa. Rengasmerkinnän on oltava kooltaan sellainen, että se on selvästi näkyvissä ja luettavissa, ja koon on oltava oikeassa suhteessa liitteessä II olevassa 2.1 kohdassa määritettyyn kokoon.

Internetissä myytyjen tai myytäväksi tarjottujen renkaiden osalta tavarantoimittajat voivat asettaa tietyn tyyppistä rengasta koskevan rengasmerkinnän esille kerrosteisella näyttötavalla.

3. Tavarantoimittajien on varmistettava, että rengasmerkintä esitetään kaikessa tietyn rengastyypin visuaalisessa mainonnassa. Jos visuaalisessa mainonnassa esitetään kyseisen rengastyypin hinta, rengasmerkintä on esitettävä hinnan lähellä.

Visuaalisessa internetmainonnassa tavarantoimittajat voivat asettaa rengasmerkinnän esille kerrosteisella näyttötavalla.

4. Tavarantoimittajien on varmistettava, että tiettyä rengastyyppeä koskeva rengasmerkintä esitetään kaikessa kyseistä rengastyyppeä koskevassa teknisessä myyminenestämismateriaalissa, ja että kyseinen materiaali sisältää liitteessä IV esitetyt tiedot.

5. Tavarantoimittajien on ilmoitettava asetuksen (EU) 2018/858 3 artiklan 37 alakohdassa määritellylle asiaankuuluvalla kansalliselle viranomaiselle arvot, joiden perusteella niihin liittyvät luokat määritetään, ja muut suorituskykyä koskevat lisätiedot, jotka tavarantoimittajat ilmoittavat rengastyypin rengasmerkinnöissä tämän asetuksen liitteen I mukaisesti, sekä tämän asetuksen liitteen II vaatimukset täyttävä rengasmerkintä. Kyseiset tiedot on toimitettava tämän asetuksen 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti asiaankuuluvalla kansalliselle viranomaiselle, ennen kuin kyseiset rengastyypit saatetaan markkinoille, jotta viranomainen voi tarkistaa rengasmerkinnän paikkansapitävyyden.

6. Tavarantoimittajien on varmistettava rengasmerkintöjensä ja tuoteselosteidensa paikkansapitävyys.

7. Tavarantoimittajat voivat pyynnöstä asettaa tekniset asiakirjat muiden kuin 5 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden viranomaisten tai asiaankuuluvien kansallisten akkreditointielinten saataville.

8. Tavarantoimittajien on tehtävä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa ja ryhdyttävä omasta aloitteestaan tai markkinavalvontaviranomaisten pyynnöstä viipymättä toimiin sellaisen tilanteen korjaamiseksi, jossa tämän asetuksen vaatimuksia rikotaan niiden vastuualueella.

9. Tavarantoimittajat eivät saa antaa tai esittää muita merkintöjä, merkkejä, tunnuksia tai tekstejä, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia ja jotka todennäköisesti johtaisivat loppukäyttäjää harhaan tai aiheuttaisivat heille sekaannusta liitteessä I esitettyjen ominaisuuksien osalta.

10. Tavarantoimittajat eivät saa antaa tai esittää rengasmerkintöjä, jotka jäljittelevät tässä asetuksessa säädettyä rengasmerkintää.

5 artikla

Rengastoimittajien velvollisuudet suhteessa tuotetietokantaan

1. Tavarantoimittajien on 1 päivästä toukokuuta 2021 alkaen kirjattava liitteessä VII esitetyt tiedot tuotetietokantaan, ennen kuin ne saattavat markkinoille kyseisen päivän jälkeen valmistetun renkaan.
2. Niiden renkaiden osalta, jotka valmistetaan 25 päivän kesäkuuta 2020 ja 30 päivän huhtikuuta 2021 välisenä aikana, tavarantoimittajan on kirjattava tuotetietokantaan liitteessä VII esitetyt tiedot viimeistään 30 päivänä marraskuuta 2021.
3. Jos renkaat saatetaan markkinoille ennen 25 päivää kesäkuuta 2020, tavarantoimittaja voi kirjata tuotetietokantaan liitteessä VII esitetyt tiedot.
4. Kunnes 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on kirjattu tuotetietokantaan, tavarantoimittajan on asetettava saataville teknisten asiakirjojen sähköinen versio tarkastusta varten 10 työpäivän kuluessa markkinavalvontaviranomaisen esittämän pyynnön vastaanottamisesta.
5. Jos tyyppihyväksyntäviranomaiset tai markkinavalvontaviranomaiset tarvitsevat muita kuin liitteessä VII esitettyjä tietoja suorittaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään, tavarantoimittaja toimittaa kyseiset tiedot heille niitä pyydettyinä.
6. Rengasta, johon on tehty rengasmerkinnän tai tuoteselosteen kannalta merkityksellisiä muutoksia, on pidettävä uutena rengastyypinä. Tavarantoimittajan on ilmoitettava tuotetietokannassa, kun se on lakannut saattamasta markkinoille tietyn rengastyypin yksiköitä.
7. Kun rengastyypin viimeinen yksikkö on saatettu markkinoille, tavarantoimittajan on säilytettävä kyseistä rengastyypistä koskevat tiedot tuotetietokannan vaatimusten noudattamista koskevassa osassa viiden vuoden ajan.

6 artikla

Rengasjakelijoiden velvollisuudet

1. Jakelijoiden on varmistettava, että
 - a) myyntipisteessä renkaissa on liitteen II vaatimukset täyttävä rengasmerkintä tavarantoimittajan 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti toimittaman tarran muodossa selkeästi näkyvissä ja kokonaisuudessaan luettavissa ja että tuoteseloste on saatavilla, pyydettyä myös painetussa muodossa; tai
 - b) ennen yhdestä tai useammasta samanlaisesta renkaasta koostuvaan erään kuuluvan renkaan myyntiä liitteen II vaatimukset täyttävä painettu rengasmerkintä on loppukäyttäjän nähtävillä ja selkeästi esillä renkaan lähellä myyntipisteessä ja että tuoteseloste on saatavilla.
2. Jakelijoiden on varmistettava, että rengasmerkintä esitetään kaikessa tietyn rengastyypin visuaalisessa mainonnassa. Jos mainonnassa ilmoitetaan kyseisen rengastyypin hinta, rengasmerkintä on esitettävä renkaan lähellä.

Tietyn tyyppisen renkaan visuaalisessa internetmainonnassa jakelijat voivat asettaa rengasmerkinnän esille kerrosteisella näyttötavalla.

3. Jakelijoiden on varmistettava, että rengasmerkintä esitetään kaikessa tiettyä rengastyypistä koskevassa teknisessä myyminenestämismateriaalissa, ja että kyseinen materiaali sisältää liitteessä IV esitetyt tiedot.
4. Jakelijoiden on varmistettava, että jos myynnissä olevat renkaat eivät ole loppukäyttäjän nähtävillä myyntiajankohtana, ne antavat loppukäyttäjälle kopion rengasmerkinnästä ennen myyntiä.
5. Jakelijoiden on varmistettava, että rengasmerkintä esitetään kaikessa paperiasiakirjoihin perustuvassa etämyynteessä ja että loppukäyttäjät saavat tuoteselosteen maksuttoman verkkosivuston kautta ja voivat pyytää painetun kopion tuoteselosteesta.
6. Jakelijoiden, jotka käyttävät puhelinmyyntiin perustuvaa etämyyntiä, on ilmoitettava loppukäyttäjille ominaisuuksien luokista rengasmerkinnässä ja ilmoitettava loppukäyttäjille, että ne saavat rengasmerkinnän ja tuoteselosteen maksuttoman verkkosivuston kautta ja pyytämällä painettua kopiota.
7. Suoraan internetissä myytyjen tai myytäväksi tarjottujen renkaiden osalta jakelijoiden on varmistettava, että rengasmerkintä esitetään hinnan lähellä ja että tuoteseloste on saatavilla. Rengasmerkinnän on oltava kooltaan sellainen, että se on selvästi näkyvissä ja luettavissa, ja koon on oltava oikeassa suhteessa liitteessä II olevassa 2.1 kohdassa määritettyyn kokoon.

Jakelijat voivat asettaa tietäntyyppistä rengasta koskevan rengasmerkinnän esille kerrosteisella näyttötavalla.

7 artikla

Ajoneuvojen toimittajien ja ajoneuvojen jakelijoiden velvollisuudet

Jos loppukäyttäjä aikoo hankkia uuden ajoneuvon, ajoneuvojen toimittajien ja ajoneuvojen jakelijoiden on ennen myyntiä esitettävä loppukäyttäjälle ajoneuvon mukana tarjottavien tai siihen asennettujen renkaiden rengasmerkintä sekä asiaankuuluva tekninen myynninedistämismateriaali ja varmistettava, että tuoteseloste on saatavilla.

8 artikla

Säilytyspalvelujen tarjoajien velvollisuudet

Kun direktiivin 2000/31/EY 14 artiklassa tarkoitettu palvelun tarjoaja mahdollistaa renkaiden myymisen internetsivustonsa välityksellä, kyseisen palvelun tarjoajan on mahdollistettava, että tavarantoimittajan esittämä rengasmerkintä esitetään hinnan lähellä ja että tuoteseloste on saatavilla näyttömekanismilla, ja sen on ilmoitettava jakelijalle velvollisuudesta pitää rengasmerkintä ja tuoteseloste näkyvillä.

9 artikla

Testaus- ja mittausmenetelmät

Tiedot, jotka on annettava 4, 6 ja 7 artiklan mukaisesti rengasmerkinnässä esitetyistä ominaisuuksista, on hankittava liitteessä I tarkoitettujen testausmenetelmien ja liitteessä V tarkoitetun laboratorioiden yhdenmukaistamismenettelyn mukaisesti.

10 artikla

Tarkistusmenettely

Jäsenvaltioiden on sovellettava kunkin liitteessä I esitetyn ominaisuuden osalta liitteessä VI vahvistettua tarkistusmenettelyä arvioidessaan tällä asetuksella ilmoitettujen luokkien vaatimustenmukaisuutta.

11 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää tämän asetuksen mukaisten renkaiden saattamista markkinoille tai ottamista käyttöön alueellaan.
2. Jos jäsenvaltiot tarjoavat kannustimia renkaiden osalta, tällaiset kannustimet saavat koskea vain luokan A renkaita liitteessä I olevassa A osassa tarkoitetun polttoainetaloudellisuuden osalta tai luokan B renkaita liitteessä I olevassa B osassa tarkoitetun märkäpidon osalta. Verotus ja verotukselliset toimenpiteet eivät ole tässä asetuksessa tarkoitettuja kannustimia.
3. Jos asetuksen (EU) 2018/858 3 artiklan 37 alakohdassa määritellyllä asiaankuuluvalla kansallisella viranomaisella on riittävästi syytä uskoa, että tavarantoimittaja ei ole varmistanut rengasmerkinnän paikkansapitävyyttä tämän asetuksen 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti, sen on tämän asetuksen 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti tarkistettava, vastaavatko rengasmerkinnässä esitetyt luokat ja muut suorituskykyyn liittyvät lisätiedot tavarantoimittajan esittämiä arvoja ja asiakirjoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) 2019/1020 soveltamista.
4. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EU) 2019/1020 mukaisesti varmistettava, että kansalliset markkinavalvontaviranomaiset perustavat myyntipisteiden rutiini- ja satunnaistarkastusten järjestelmän, jolla varmistetaan tämän asetuksen noudattaminen.
5. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen ja sen nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja täytäntöönpanon valvontaa koskevista mekanismeista sekä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2021 ilmoitettava komissiolle säännöt ja toimenpiteet, joita ei ole aikaisemmin ilmoitettu komissiolle, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

12 artikla

Unionin markkinavalvonta ja unionin markkinoille tulevien tuotteiden tarkastukset

1. Tämän asetuksen ja sen nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluviin renkaisiin sovelletaan asetusta (EU) 2019/1020.
2. Komissio kannustaa ja tukee renkaiden merkinnän markkinavalvontaa koskevaa yhteistyötä ja tietojenvaihtoa markkinavalvonnasta tai unionin markkinoille tulevien renkaiden tarkastuksista vastaavien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten kesken sekä näiden viranomaisten ja komission välillä muun muassa ottamalla renkaiden merkintöjä käsittelevän hallinnollisen yhteistyön ryhmän tiiviimmin mukaan toimintaan.
3. Asetuksen (EU) 2019/1020 13 artiklan nojalla vahvistettuihin jäsenvaltioiden kansallisiin markkinavalvontastrategioihin on sisällyttävä toimia, joilla varmistetaan tämän asetuksen täytäntöönpanon tehokas valvonta.
4. Markkinavalvontaviranomaiset voivat periä tavarantoimittajalta asiakirjojen tarkastamisesta ja fyysisestä tuotetestauksesta aiheutuneet kustannukset, jos tavarantoimittaja ei ole noudattanut tätä asetusta tai sen nojalla hyväksytyjä asiaankuuluvia delegoituja säädöksiä.

13 artikla

Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle valta antaa 14 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan
 - a) liitettä II rengasmerkinnän sisällön ja muodon osalta;
 - b) liitteessä I olevia D ja E osaa sekä liitteitä II, III, IV, V, VI ja VII mukauttamalla niissä esitettyjä arvoja, laskentamenetelmiä ja vaatimuksia tekniikan kehitykseen.
2. Komissio hyväksyy viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2022 14 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta sisällyttämällä liitteisiin pinnoitettuja renkaita koskevia uusia tietovaatimuksia sillä edellytyksellä, että käytettävissä on sopiva testausmenetelmä.
3. Komissiolle siirretään myös 14 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla asetukseen sisällytetään renkaiden kulumista ja kilometrimääriä koskevia ominaisuuksia tai tietovaatimuksia heti, kun eurooppalaisten tai kansainvälisten standardointijärjestöjen käytettävissä on luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, joilla renkaiden kulumista ja kilometrimäärää voidaan testata ja mitata, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) komissio on tehnyt perusteellisen vaikutustenarvioinnin; ja
 - b) komissio on asianmukaisesti kuullut asiaankuuluvia sidosryhmiä.
4. Delegoituja säädöksiä valmistellessaan komissio testaa rengasmerkintöjen sisällön ja muodon unionin asiakkaita edustavien ryhmien kanssa varmistaakseen, että rengasmerkinnät ovat selvästi ymmärrettävissä, ja julkaisee tulokset.

14 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 25 päivästä kesäkuuta 2020 viiden vuoden ajaksi 13 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 13 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimitusten välisestä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 13 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

15 artikla

Arviointi ja kertomus

Komissio tekee tästä asetuksesta arvioinnin 1 päivään kesäkuuta 2025 mennessä ja toimittaa siitä raportin Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle.

Raportissa arvioidaan, miten tehokkaasti tämä asetus ja sen nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset ovat antaneet loppukäyttäjille mahdollisuuden valita paremmilla ominaisuuksilla varustettuja renkaita, ottaen huomioon tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten vaikutukset liiketoimintaan, polttoainekulutukseen, turvallisuuteen, kasvihuonekaasupäästöihin, kuluttajien tietoisuuteen ja markkinavalvontatoimintaan. Siinä arvioidaan myös rengasmerkinnässä annettujen tietojen pakollisesta ja riippumattomasta kolmannen osapuolen suorittamasta todennuksesta aiheutuvat kustannukset ja saatavat edut ottaen myös huomioon asetuksessa (EY) N:o 661/2009 säädetyistä laajemmista puitteista saadut kokemukset.

16 artikla

Asetuksen (EU) 2017/1369 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) 2017/1369 12 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

- ”a) tuetaan markkinavalvontaviranomaisia niiden suorittaessa tämän asetuksen sekä asiaankuuluvien delegoitujen säädösten mukaisia tehtäviään, niiden täytäntöönpanon valvonta mukaan lukien, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/740 (*) mukaisia tehtäviään.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/740, annettu 25 päivänä toukokuuta 2020, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden ominaisuuksien osalta, asetuksen (EU) 2017/1369 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1222/2009 kumoamisesta (EUVL L 177, 5.6.2020, s. 1).”

17 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1222/2009 kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1222/2009 1 päivästä toukokuuta 2021.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen tämän asetuksen liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 2021.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä toukokuuta 2020.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

D. M. SASSOLI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. METELKO-ZGOMBIĆ

LIITE I

RENKAIDEN OMINAISUUKSIEN TESTAAMINEN, LUOKITUS JA MITTAAMINEN

A osa: Polttoainetaloudellisuusluokat ja vierintävastuskerroin

Polttoainetaloudellisuusluokka A–E on määritettävä ja esitettävä rengasmerkinnässä vierintävastuskertoimen (RRC , N/kN) perusteella jäljempänä olevassa taulukossa olevan asteikon mukaisesti ja mitattava E-säännön nro 117 liitteen 6 mukaisesti sekä yhdenmukaistettava liitteessä V säädetyn laboratoriossa tehtävän yhdenmukaistamismenettelyn mukaisesti.

Jos tietty rengastyypin hyväksytään useampaan kuin yhteen rengasluokkaan (esimerkiksi luokkiin C1 ja C2), kyseisen rengastyypin polttoainetaloudellisuusluokan määrittämiseksi käytetty asteikko on se, jota sovelletaan korkeimpaan rengasluokkaan (esimerkiksi luokkaan C2 eikä luokkaan C1).

	luokan C1 renkaat	luokan C2 renkaat	luokan C3 renkaat
Polttoaine-taloudellisuusluokka	RRC (N/kN)	RRC (N/kN)	RRC (N/kN)
A	$RRC \leq 6,5$	$RRC \leq 5,5$	$RRC \leq 4,0$
B	$6,6 \leq RRC \leq 7,7$	$5,6 \leq RRC \leq 6,7$	$4,1 \leq RRC \leq 5,0$
C	$7,8 \leq RRC \leq 9,0$	$6,8 \leq RRC \leq 8,0$	$5,1 \leq RRC \leq 6,0$
D	$9,1 \leq RRC \leq 10,5$	$8,1 \leq RRC \leq 9,0$	$6,1 \leq RRC \leq 7,0$
E	$RRC \geq 10,6$	$RRC \geq 9,1$	$RRC \geq 7,1$

B osa: Märkäpitoluokat

1. Märkäpitoluokka A–E on määritettävä ja esitettävä rengasmerkinnässä märkäpitoindeksin (G) perusteella jäljempänä olevassa taulukossa määritetyn asteikon mukaisesti, laskettava 2 kohdan mukaisesti ja mitattava E-säännön nro 117 liitteen 5 mukaisesti.

2. Märkäpitoindeksin (G) laskeminen

$$G = G(T) - 0,03$$

jossa

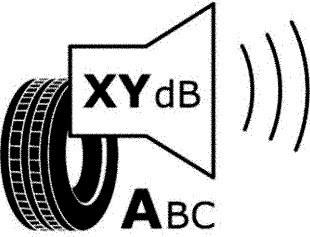
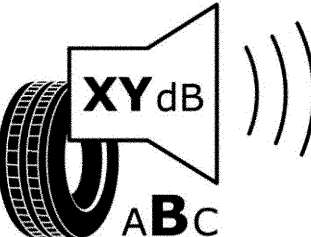
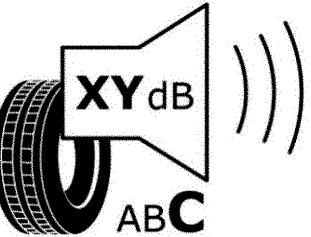
$G(T)$ = ehdokasrenkaan yhdellä testikierroksella mitattu märkäpitoindeksi

	luokan C1 renkaat	luokan C2 renkaat	luokan C3 renkaat
Märkäpitoluokka	G	G	G
A	$1,55 \leq G$	$1,40 \leq G$	$1,25 \leq G$
B	$1,40 \leq G \leq 1,54$	$1,25 \leq G \leq 1,39$	$1,10 \leq G \leq 1,24$
C	$1,25 \leq G \leq 1,39$	$1,10 \leq G \leq 1,24$	$0,95 \leq G \leq 1,09$
D	$1,10 \leq G \leq 1,24$	$0,95 \leq G \leq 1,09$	$0,80 \leq G \leq 0,94$
E	$G \leq 1,09$	$G \leq 0,94$	$G \leq 0,79$

C osa: Vierintämeluluokat ja vierintämelun mittausarvo

Vierintämelun mittausarvo (N , dB(A)) on ilmoitettava desibeleinä ja laskettava E-säännön nro 117 liitteen 3 mukaisesti.

Vierintämeluluokka on määritettävä ja esitettävä rengasmerkinnässä asetuksen (EY) N:o 661/2009 liitteessä II olevassa C osassa olevien raja-arvojen (LV) perusteella seuraavasti:

$N \leq LV - 3$	$LV - 3 < N \leq LV$	$N > LV$
		

D osa: Lumipito

Lumipitoon liittyvät ominaisuudet on testattava E-säännön nro 117 liitteen 7 mukaisesti.

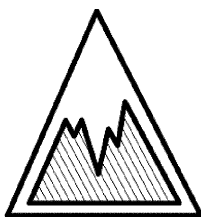
Rengas, joka täyttää E-säännössä nro 117 esitetyt lumipidon vähimmäisarvot, on luokiteltava vaativissa lumiolosuhteissa käytettäväksi renkaaksi ja rengasmerkintään on sisällytettävä seuraava kuva.

E osa: Jääpito

Jääpitoon liittyvät ominaisuudet on testattava käyttämällä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, tarvittaessa myös kansainvälisiä standardeja, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetty uusin tekniikka.

Sellaisen renkaan rengasmerkinnän, joka täyttää asiaankuuluvat jääpidon vähimmäisarvot, on sisällettävä seuraava kuvamerkki.

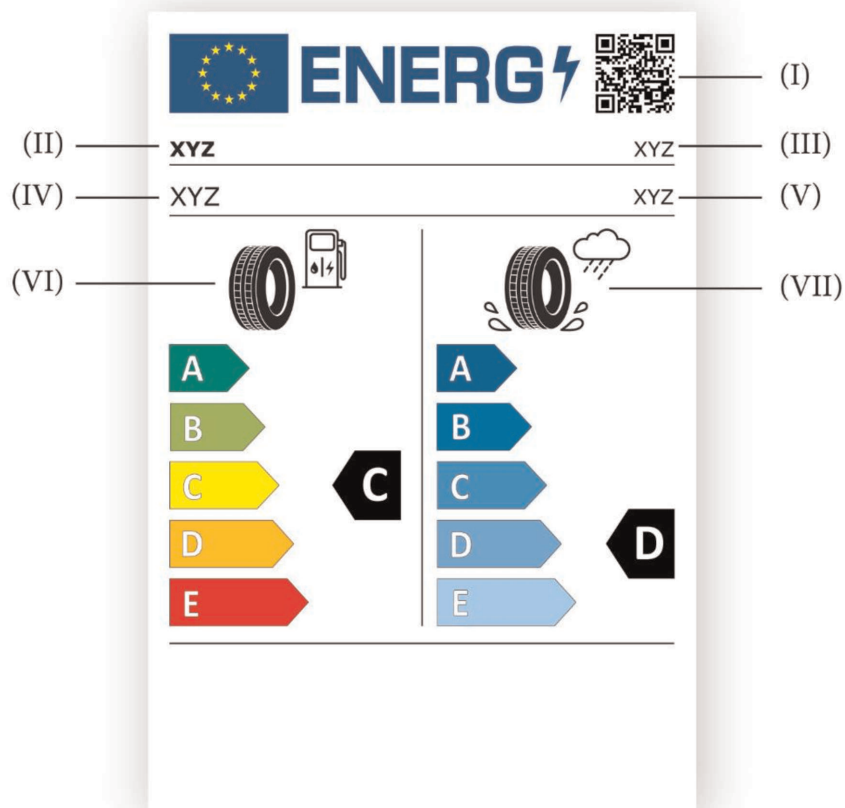

LIITE II

RENGASMERKINNÄN SISÄLTÖ JA MUOTO

1. Rengasmerkinnän sisältö

1.1 Rengasmerkinnän yläosaan sisällytettävät tiedot:

I QR-koodi

II Tavarantoimittajan kauppanimi tai tavaramerkki

III Rengastyypin tunniste

IV Renkaan kokomerkintä, kantavuusluku ja nopeusluokkamerkki luokan C1 renkaiden osalta Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) säännön nro 30 ⁽¹⁾ mukaisesti sen uusimmassa Euroopan unioniin sovellettavassa muodossa (E-sääntö nro 30), ja luokan C2 renkaiden ja luokan C3 renkaiden osalta Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission säännön nro 54 ⁽²⁾ mukaisesti sen uusimmassa Euroopan unioniin sovellettavassa muodossa (E-sääntö nro 54)

V Rengaslukko (C1, C2 tai C3)

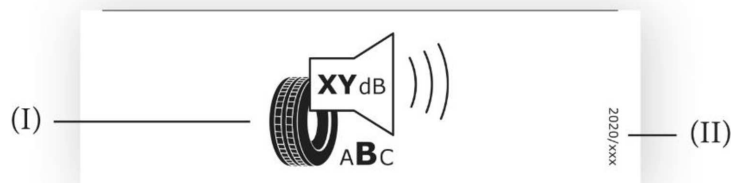
VI Polttoainetaloudellisuuden kuvamerkki, asteikko ja suorituskykyluokka

⁽¹⁾ Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) sääntö nro 30 – Yhdenmukaiset vaatimukset, jotka koskevat moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen ilmarenkaiden hyväksyntää (EUVL L 201, 30.7.2008, s. 70).

⁽²⁾ Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) sääntö nro 54 – Yhdenmukaiset vaatimukset, jotka koskevat hyötyajoneuvojen ja niiden perävaunujen ilmarenkaiden hyväksyntää (EUVL L 183, 11.7.2008, s. 41).

VII Märkäpidon kuvamerkki, asteikko ja suorituskykyluokka.

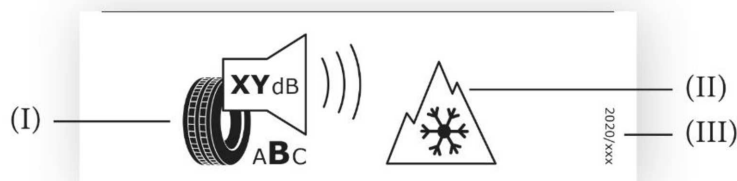
- 1.2 Rengasmerkinnän alaosaan sisällytettävät tiedot kaikkien muiden kuin sellaisten renkaiden osalta, jotka täyttävät E-säännössä nro 117 vahvistetut lumipidon vähimmäisarvot tai asiaankuuluvat jääpidon vähimmäisarvot tai molemmat:

I Vierintämelun kuvamerkki, arvo (ilmaistuna desibeleinä (dB(A)) ja lähimpään kokonaislukuun pyöristettynä) ja suorituskykyluokka

II Tämän asetuksen numero: "2020/740".

- 1.3 Rengasmerkinnän alaosaan sisällytettävät tiedot sellaisten renkaiden osalta, jotka täyttävät E-säännössä nro 117 vahvistetut lumipidon vähimmäisarvot:

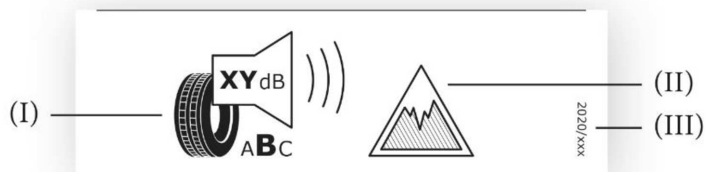

I Vierintämelun kuvamerkki, arvo (ilmaistuna desibeleinä (dB(A)) ja lähimpään kokonaislukuun pyöristettynä) ja suorituskykyluokka

II Lumipidon kuvamerkki

III Tämän asetuksen numero: "2020/740".

- 1.4 Rengasmerkinnän alaosaan sisällytettävät tiedot sellaisten renkaiden osalta, jotka täyttävät asianmukaiset jääpidon vähimmäisarvot:

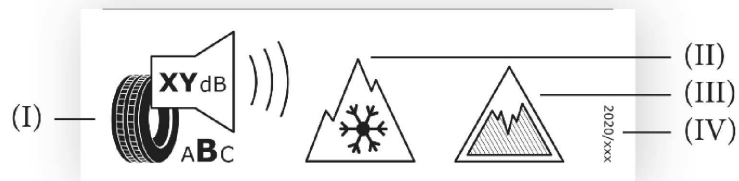

I Vierintämelun kuvamerkki, arvo (ilmaistuna desibeleinä (dB(A)) ja lähimpään kokonaislukuun pyöristettynä) ja suorituskykyluokka

II Jääpidon kuvamerkki

III Tämän asetuksen numero: "2020/740".

- 1.5 Rengasmerkinnän alaosaan sisällytettävät tiedot sellaisten renkaiden osalta, jotka täyttävät sekä E-säännössä nro 117 vahvistetut lumipidon vähimmäisarvot että jääpidon vähimmäisarvot:

I Vierintämelun kuvamerkki, arvo (ilmaistuna desibeleinä (dB(A)) ja lähimpään kokonaislukuun pyöristettynä) ja suorituskyykyluokka

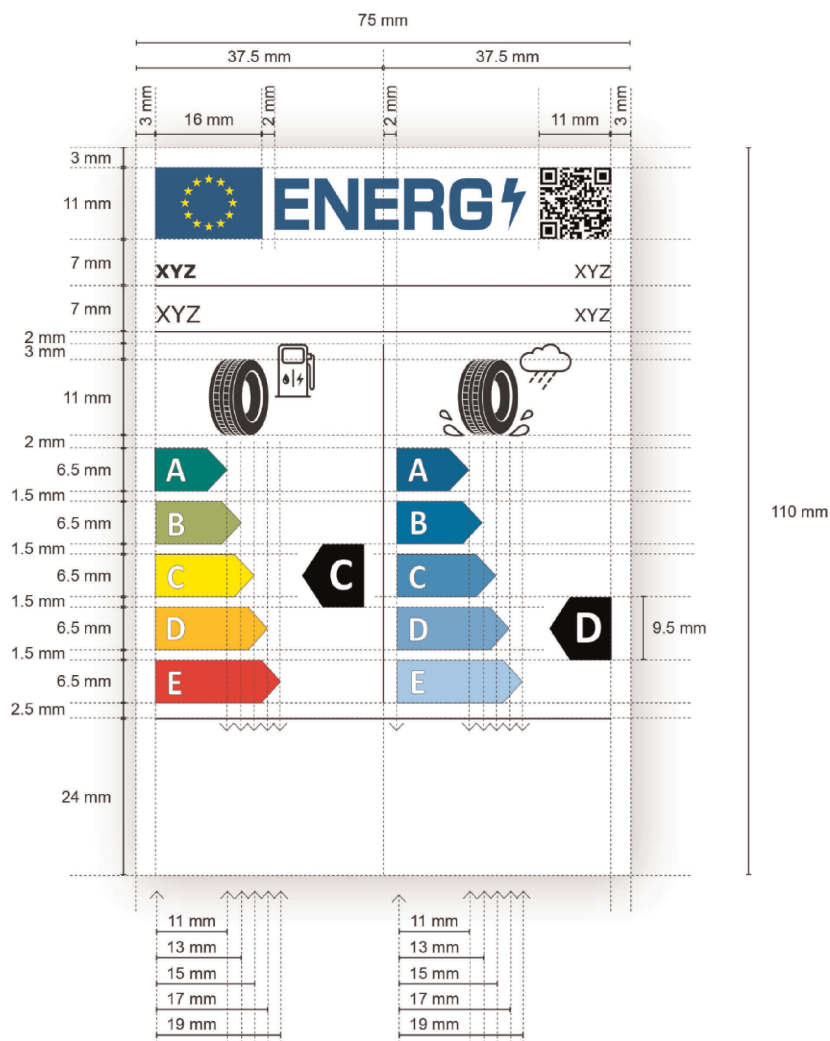
II Lumipidon kuvamerkki

III Jääpidon kuvamerkki

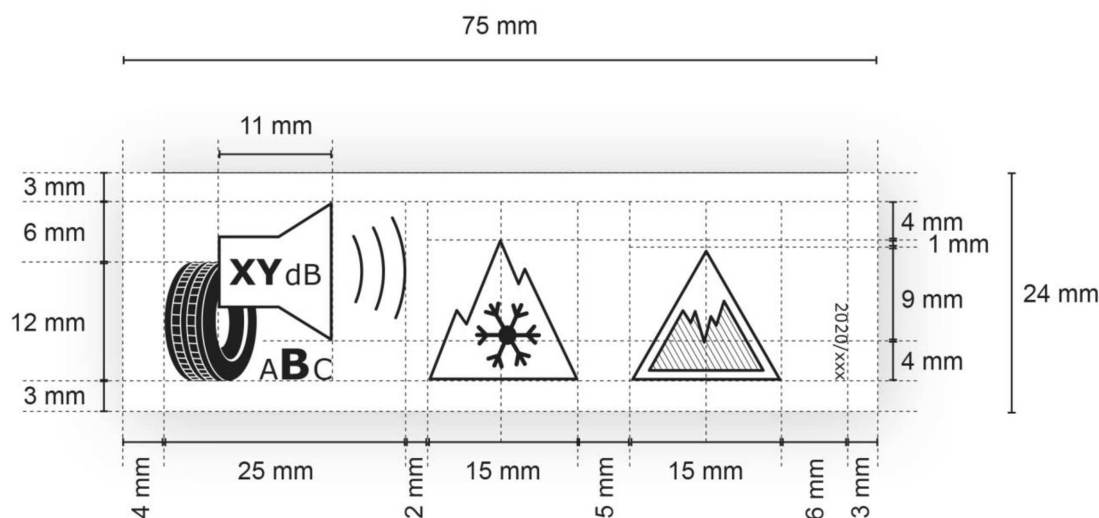
IV Tämän asetuksen numero: "2020/740".

2. Rengasmerkinnän muoto

2.1 Rengasmerkinnän yläosan muoto:

2.1.4 Rengasmerkinnän alaosan muoto sellaisten renkaiden osalta, jotka täyttävät sekä E-säännössä nro 117 vahvistetut lumipidon vähimmäisarvot että jääpidon vähimmäisarvot.

2.2 Edellä olevaa 2.1 kohtaa sovellettaessa:

- Rengasmerkinnän vähimmäiskoko: 75 mm leveä ja 110 mm korkea. Jos rengasmerkintä painetaan suuremmassa koossa, sen on kuitenkin noudatettava edellä esitettyjä mittasuhteita.
- Rengasmerkinnän tausta: 100 % valkoinen.
- Fontit: Verdana ja Calibri.
- Rengasmerkinnän osien mitat ja eritelmät: kuten edellä on täsmennetty.
- CMYK-värien (syaani, magenta, keltainen ja musta) mukaisten värikoodien on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
 - EU:n logon värit:
 - tausta: 100,80,0,0;
 - tähdet: 0,0,100,0;
 - energia-tunnuksen väri: 100,80,0,0;
 - QR-koodi: 100 % musta;
 - tavaramerkittajan kaupan nimi tai tavaramerkki: 100 % musta, fonttina Verdana Bold 7 pt;
 - rengastyypin tunnistet: 100 % musta, fonttina Verdana Regular 7 pt;
 - renkaiden kokomerkintä, kantavuusluku ja nopeusluokkamerkki: 100 % musta, fonttina Verdana Regular 10 pt;
 - rengasluokka: 100 % musta, fonttina Verdana Regular 7 pt, tasattu oikeaan reunaan;
 - polttoainetaloudellisuusasteikon ja märkäpitoasteikon kirjaimet: 100 % valkoinen, fonttina Calibri Bold 19 pt; kirjaimet on keskitettävä akselille, joka on 4,5 mm:n päässä nuolten vasemmasta reunasta;
 - polttoainetaloudellisuusasteikon luokkia A–E kuvaavien nuolten CMYK-värikoodit:
 - Luokka A: 100,0,100,0;
 - Luokka B: 45,0,100,0;
 - Luokka C: 0,0,100,0;
 - Luokka D: 0,30,100,0;
 - Luokka E: 0,100,100,0;

- märkäpitoasteikon luokkia A–E kuvaavien nuolten CMYK-värikoodit:
 - A: 100,60,0,0;
 - B: 90,40,0,0;
 - C: 65,20,0,0;
 - D: 50,10,0,0;
 - E: 30,0,0,0;
 - sisäiset rajaviivat: paksuus 0,5 pt, väri 100 % musta;
 - polttoainetaloudellisuusluokan ilmoittava kirjain: 100 % valkoinen, fontti Calibri Bold 33 pt. Polttoainetaloudellisuus- ja märkäpitoluokkaa kuvaavat nuolet ja vastaavat nuolet A–E-asteikossa on sijoitettava niin, että niiden päät ovat samansuuntaiset. Polttoainetaloudellisuus- ja märkäpitoluokan ilmoittavien nuolten yhteydessä esitettävä kirjain on sijoitettava nuolen suorakaiteenmuotoisen osan keskelle, ja nuolen on oltava 100 % musta;
 - polttoainetaloudellisuuden kuvamerkki: leveys 16 mm, korkeus 14 mm, paksuus 1 pt, väri: 100 % musta
 - märkäpidon kuvamerkki: leveys 20 mm, korkeus 14 mm, paksuus 1 pt, väri: 100 % musta
 - vierintämelun kuvamerkki: leveys 24 mm, korkeus 18 mm, paksuus 1 pt, väri: 100 % musta. Kaiuttimessa esitettävä desibelien määrä fontilla Verdana Bold 12 pt, yksikkö "dB" fontilla Verdana Regular 9 pt; vierintämelun meluluokkien asteikko (A–C) keskitettynä kuvamerkin alapuolella, vierintämelun meluluokan ilmoittava kirjain fontilla Verdana Bold 16 pt ja muiden vierintämelun meluluokkien kirjaimet fontilla Verdana Regular 10 pt;
 - lumipidon kuvamerkki: leveys 15 mm, korkeus 13 mm, paksuus 1 pt, väri: 100 % musta;
 - jääpidon kuvamerkki: leveys 15 mm, korkeus 13 mm, paksuus 1 pt, vinoviivojen paksuus 0,5 pt, väri: 100 % musta;
 - asetuksen numeron on oltava väritään 100 % musta ja fontilla Verdana Regular 6 pt.
-

LIITE III

TUOTESELOSTE

Renkaiden tuoteselosteessa olevat tiedot on sisällytettävä tuote-esitteeseen tai muihin renkaan mukana annettaviin asiakirjoihin, ja niiden on sisällettävä seuraavat:

- a) tavarantoimittajan tai valmistajan, jos se ei ole sama kuin tavarantoimittaja, kauppanimi tai tavaramerkki;
 - b) rengastyypin tunniste;
 - c) renkaan kokomerkintä, kantavuusluku ja nopeusluokkamerkki luokan C1 renkaiden osalta E-säännön nro 30 mukaisesti sekä luokan C2 renkaiden ja luokan C3 renkaiden osalta E-säännön nro 54 mukaisesti;
 - d) renkaan polttoainetaloudellisuusluokka liitteen I mukaisesti;
 - e) renkaan märkäpitoluokka liitteen I mukaisesti;
 - f) vierintämeluluokka ja desibelien määrä liitteen I mukaisesti;
 - g) tieto siitä, onko kyseessä vaativissa lumiolosuhteissa käytettävä rengas;
 - h) tieto siitä, onko kyseessä jääpitorengas;
 - i) rengastyypin tuotannon alkamispäivä (kaksi numeroa, jotka tarkoittavat viikkoa, ja kaksi numeroa, jotka tarkoittavat vuotta);
 - j) rengastyypin tuotannon päättymispäivä, kun se on tiedossa (kaksi numeroa, jotka tarkoittavat viikkoa, ja kaksi numeroa, jotka tarkoittavat vuotta).
-

LIITE IV

TEKNISESSÄ MYYNNINEDISTÄMISMATERIAALISSA ANNETTAVAT TIEDOT

1. Tekniseen myynninedistämismateriaaliin sisältyvät renkaita koskevat tiedot on annettava seuraavassa järjestyksessä:
 - a) polttoainetaloudellisuusluokka (kirjaimet A–E);
 - b) märkäpitoluokka (kirjaimet A–E);
 - c) vierintämeluluokka ja vierintämelun mittausarvo (dB);
 - d) tieto siitä, onko kyseessä vaativissa lumiolosuhteissa käytettävä rengas;
 - e) tieto siitä, onko kyseessä jääpitorengas.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) niiden on oltava helposti luettavat;
 - b) niiden on oltava helposti ymmärrettävät;
 - c) jos rengastyypit rengasperheessä on luokiteltu mittojensa tai muiden ominaisuuksiensa perusteella eri tavoin, on ilmoitettava suorituskyylyltään huonoimman ja parhaimman rengastyypin vaihteluväli.
3. Tavarantoimittajien on verkkosivustoillaan myös:
 - a) annettava linkki tätä asetusta koskevaan komission verkkosivustoon;
 - b) annettava selitys rengasmerkinnässä käytetyille kuvamerkeille;
 - c) tähdennettävä, että tosiasialliset polttoainesäästöt ja tieturvallisuus riippuvat erittäin paljon kuljettajan käyttäytymisestä ja erityisesti, että:
 - taloudellisella ajotavalla voidaan vähentää polttoainekulutusta huomattavasti,
 - rengaspaine on tarkistettava säännöllisin väliajoin polttoainetaloudellisuuden ja märkäpidon optimoimiseksi,
 - pysähtymismatkan edellyttämää turvaväliä on aina noudatettava.
4. Tavarantoimittajien ja jakelijoiden on tarvittaessa verkkosivustoillaan myös tähdennettävä, että jääpitorenkaat on suunniteltu erityisesti jään ja pakkautuneen lumen peitossa olevia tienpintoja varten, että niitä tulisi käyttää vain hyvin vaativissa ilmasto-olosuhteissa (alhaisissa lämpötiloissa) ja että käytettäessä jääpitorenkaita vähemmän vaativissa ilmasto-olosuhteissa (esim. märissä olosuhteissa tai korkeammissa lämpötiloissa) niiden suorituskyyky ei ehkä ole optimaalinen, erityisesti märkäpidon, hallinnan ja kulumisen osalta.

LIITE V

LABORATORIOISSA TEHTÄVIEN VIERINTÄVASTUSMITTAUSTEN YHDENMUKAISTAMISMENETTELY

1. Määritelmät

Laboratorioissa tehtävien vierintävastusmittausten yhdenmukaistamismenettelyn yhteydessä tarkoitetaan:

- 1) 'vertailulaboratoriolla' laboratoriota, joka kuuluu niiden laboratorioiden verkostoon, joiden nimet on julkaistu laboratorioiden yhdenmukaistamismenettelyä varten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja joka pystyy saavuttamaan 3 jaksossa määritellyn testaustarkkuuden vertailumittauslaitteellaan;
- 2) 'ehdokaslaboratoriolla' sellaista laboratorioiden yhdenmukaistamismenettelyyn osallistuvaa laboratoriota, joka ei ole vertailulaboratorio;
- 3) 'yhdenmukaistamisrenkaalla' rengasta, joka testataan laboratorioiden yhdenmukaistamismenettelyä varten;
- 4) 'yhdenmukaistamisrenkaiden sarjalla' viiden tai useamman yhdenmukaistamisrenkaan sarjaa yhden mittauslaitteen yhdenmukaistamista varten;
- 5) 'vertailuarvolla' yhden yhdenmukaistamisrenkaan vierintävastuskertoimen (RRC) teoreettista arvoa, jonka on mitannut laboratorioiden yhdenmukaistamismenettelyyn käytettävää vertailulaboratorioiden verkostoa edustava teoreettinen laboratorio;
- 6) 'mittauslaitteella' kaikkia renkaiden testausakseleita tietyssä mittausmenetelmässä. Esimerkiksi kahta akselia, jotka toimivat samassa rummussa, ei pidetä yhtenä mittauslaitteena.

2. Yleiset säännökset

2.1 Periaate

Vertailulaboratoriossa (l) mitattu (m) vierintävastuskerroin ($RRC_{m,l}$) yhdenmukaistetaan vertailulaboratorioiden verkoston vertailuarvojen kanssa.

Ehdokaslaboratorion (c) mittauslaitteella mitattu (m) vierintävastuskerroin ($RRC_{m,c}$) yhdenmukaistetaan ehdokaslaboratorion valitsemaan verkostoon kuuluvan yhden vertailulaboratorion kautta.

2.2 Renkaiden valintakriteerit

Laboratoriossa tehtävään yhdenmukaistamismenettelyyn valitaan yhdenmukaistamisrenkaiden sarja seuraavien kriteerien mukaisesti. Luokan C1 renkaita ja luokan C2 renkaita varten on valittava yksi yhdenmukaistamisrenkaiden sarja yhteisesti ja luokan C3 renkaita varten yksi sarja:

- a) yhdenmukaistamisrenkaiden sarja on valittava niin, että se kattaa luokan C1 renkaiden ja luokan C2 renkaiden eri RRC -arvot yhteisesti tai luokan C3 renkaiden RRC -arvot; yhdenmukaistamisrenkaiden sarjan suurimman ja pienimmän RRC_m -arvon eron on ennen yhdenmukaistamista ja sen jälkeen oltava vähintään
 - i) 3 N/kN luokan C1 renkaissa ja luokan C2 renkaissa; ja
 - ii) 2 N/kN luokan C3 renkaissa;
- b) yhdenmukaistamisrenkaiden sarjan kaikkien yhdenmukaistamisrenkaiden ilmoitettuihin RRC -arvoihin perustuvien RRC_m -arvojen ehdokas- tai vertailulaboratorioissa ($RRC_{m,c}$ tai $RRC_{m,l}$) on jakauduttava tasaisesti;
- c) kuormitusindeksin arvojen on riittävässä määrin katettava testattavien renkaiden valikoima, jotta vierintävastuksen arvot kattaisivat myös testattavat renkaat.

Kukin yhdenmukaistamisrengas on tarkastettava ennen käyttöä ja vaihdettava, jos

- a) yhdenmukaistamisrenkaassa ilmenee ominaisuuksia, jotka tekevät sen kelvottomaksi testaukseen, tai
- b) $RRC_{m,c}$ tai $RRC_{m,l}$ -arvon poikkeamat ovat suurempia kuin 1,5 prosenttia verrattuna aiempiin mittauksiin sen jälkeen, kun mahdollinen mittauslaitteen ryömintäkorjaus on tehty.

2.3 Mittausmenetelmä

Vertailulaboratorion on mitattava kukin yhdenmukaistamisrengas neljä kertaa ja kirjattava kolmen viimeisen mittauksen tulokset myöhempää analyysiä varten E-säännön nro 117 liitteessä 6 olevan 4 kohdan sekä E-säännön nro 117 liitteessä 6 olevan 3 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

Ehdokaslaboratorion on mitattava kukin yhdenmukaistamisrenkas ($n + 1$) kertaa (n on määritelty tämän liitteen 5 jaksossa) ja kirjattava n :n viimeisen mittauksen tulokset myöhemmää analyysiä varten E-säännön nro 117 liitteessä 6 olevan 4 kohdan mukaisesti soveltaen E-säännön nro 117 liitteessä 6 olevassa 3 kohdassa esitettyjä vaatimuksia.

Aina kun yhdenmukaistamisrenkasta mitataan, rengas-pyöräkokoonpano on poistettava mittauslaitteesta ja E-säännön nro 117 liitteessä 6 olevassa 4 kohdassa tarkoitettu testausmenettely on suoritettava kokonaisuudessaan uudestaan.

Ehdokas- tai vertailulaboratorion on laskettava

- kunkin yhdenmukaistamisrenkaan mittausarvo jokaisen mittauksen osalta niin kuin E-säännön nro 117 liitteessä 6 olevissa 6.2 ja 6.3 kohdissa määritetään (eli korjattuna 25 celsiusasteen lämpötilan ja 2 metrin rummun läpimitan mukaisesti);
- kunkin yhdenmukaistamisrenkaan kolmen viimeisen mittausarvon keskiarvo (vertailulaboratoriot) tai kunkin yhdenmukaistamisrenkaan n :n viimeisen mittausarvon keskiarvo (ehdokaslaboratoriot); ja
- standardipoikkeama (σ_m) seuraavasti:

$$\sigma_m = \sqrt{\frac{1}{p} \cdot \sum_{i=1}^p \sigma_{m,i}^2}$$

$$\sigma_{m,i} = \sqrt{\frac{1}{n-1} \cdot \sum_{j=2}^{n+1} \left(Cr_{i,j} - \frac{1}{n} \cdot \sum_{j=2}^{n+1} Cr_{i,j} \right)^2}$$

jossa

- i on yhdenmukaistamisrenkaiden tunnistenumero välillä 1– p ;
- j on tietylle yhdenmukaistamisrenkaalle tehtyjen n :n viimeisen toistomittauksen tunnistenumero välillä 2– $n + 1$;
- $n + 1$ on rengasmittausten toistojen lukumäärä ($n + 1 = 4$ vertailulaboratorioiden osalta ja $n + 1 \geq 4$ ehdokaslaboratorioiden osalta);
- p on yhdenmukaistamisrenkaiden lukumäärä ($p \geq 5$).

2.4 Laskelmien ja tuloksien esitystapa

RRC-mittausarvot, jotka on korjattu rummun halkaisijan ja lämpötilan suhteen, on pyöristettävä kahden desimaalin tarkkuudella.

Tämän jälkeen laskelmissa on pidettävä kaikki numerot mukana, niin ettei mitään lukuja enää pyöristetä, lopullisia yhdenmukaistamisyhtälöitä lukuun ottamatta.

Kaikki standardipoikkeama-arvot on esitettävä kolmen desimaalin tarkkuudella.

Kaikki RRC-arvot esitetään kahden desimaalin tarkkuudella.

Kaikki yhdenmukaistamiskertoimet ($A1_i$, $B1_i$, $A2_c$ ja $B2_c$) on pyöristettävä ja esitettävä neljän desimaalin tarkkuudella.

3. Vertailulaboratorioihin sovellettavat vaatimukset ja vertailuarvojen määrittäminen

Kunkin yhdenmukaistamisrenkaan vertailuarvot määritetään vertailulaboratorioiden verkostossa. Verkoston on arvioitava vertailuarvojen stabiilius ja soveltuvuus kahden vuoden välein.

Verkoston kunkin vertailulaboratorion on noudatettava E-säännön nro 117 liitteen 6 eritelmiä, ja kunkin vertailulaboratorion standardipoikkeaman (σ_m) on oltava:

- enintään 0,05 N/kN luokan C1 renkaissa ja luokan C2 renkaissa; ja
- enintään 0,05 N/kN luokan C3 renkaissa.

Edellä olevassa 2.2 jaksossa esitettyjen eritelmien mukaisesti valittujen yhdenmukaistamisrenkaiden sarjat on mitattava 2.3 jakson mukaisesti verkoston jokaisessa vertailulaboratoriossa.

Kunkin yhdenmukaistamisrenkaan vertailuarvo on verkoston vertailulaboratorioiden kyseisestä yhdenmukaistamisrenkaasta antamien mittausarvojen keskiarvo.

4. Menettely vertailulaboratorion yhdenmukaistamiseksi vertailuarvojen mukaisesti

Kunkin vertailulaboratorion (l) on yhdenmukaistettava mittausmenetelmänsä uuden vertailuarvojen sarjan mukaisesti ja aina sen jälkeen, kun mittauslaitetta on muutettu merkittävästi tai mittauslaitteessa havaitaan tarkistusrenkaan seurantatietojen perusteella ryömintää.

Yhdenmukaistamisessa on käytettävä lineaarista regressiomenetelmää kaikkiin yksittäisiin tietoihin. Regressiokertoimet $A1_l$ ja $B1_l$ on laskettava seuraavasti:

$$RRC = A1_l \times RRC_{m,l} + B1_l$$

jossa

RRC_l on vierintävastuskertoimen vertailuarvo;

$RRC_{m,l}$ on vertailulaboratorion (l) mittaama yksittäinen vierintävastuskertoimen arvo (korjattu lämpötilan ja rummun halkaisijan suhteen).

5. Ehdokaslaboratorioihin sovellettavat vaatimukset

Ehdokaslaboratorioiden on toistettava yhdenmukaistamismenettely vähintään kerran joka toinen vuosi jokaisen mittauslaitteen osalta ja aina sen jälkeen, kun mittauslaitetta on muutettu merkittävästi tai mittauslaitteessa havaitaan tarkistusrenkaan seurantatietojen perusteella ryömintää.

Ensin ehdokaslaboratorion ja sitten yhden vertailulaboratorion on mitattava 2.2 jakson mukaisesti valittu yhteinen viiden eri renkaan sarja 2.3 jakson mukaisesti. Ehdokaslaboratorion pyynnöstä voidaan testata enemmän kuin viisi yhdenmukaistamisrengasta.

Ehdokaslaboratorion on toimitettava yhdenmukaistamisrenkaiden sarja valitulle vertailulaboratoriolle.

Ehdokaslaboratorion (c) on noudatettava E-säännön nro 117 liitteen 6 eritelmiä, ja sen standardipoikkeaman (σ_m) olisi mieluiten oltava:

a) enintään 0,075 N/kN luokan C1 renkaissa ja luokan C2 renkaissa; ja

b) enintään 0,06 N/kN luokan C3 renkaissa.

Jos ehdokaslaboratorion standardipoikkeama (σ_m) ylittää nämä arvot neljässä mittauksessa, joista kolmea viimeistä käytetään laskelmissa, mittauksen toistomäärää $n + 1$ on lisättävä koko erän osalta seuraavasti:

$n + 1 = 1 + (\sigma_m/\gamma)^2$, pyöristettynä ylöspäin lähimpään kokonaislukuun

jossa

$\gamma = 0,043$ N/kN luokan C1 renkaille ja luokan C2 renkaille

$\gamma = 0,035$ N/kN luokan C3 renkaille.

6. Ehdokaslaboratorion yhdenmukaistamismenettely

Verkoston yhden vertailulaboratorion (l) on laskettava lineaarinen regressiofunktio ehdokaslaboratorion (c) kaikista yksittäisistä tiedoista. Regressiokertoimet $A2_c$ ja $B2_c$ on laskettava seuraavasti:

$$RRC_{m,l} = A2_c \times RRC_{m,c} + B2_c$$

jossa

$RRC_{m,l}$ on vertailulaboratorion (l) mittaama yksittäinen vierintävastuskertoimen arvo (korjattu lämpötilan ja rummun halkaisijan suhteen);

$RRC_{m,c}$ on ehdokaslaboratorion (c) mittaama yksittäinen vierintävastuskertoimen arvo (korjattu lämpötilan ja rummun halkaisijan suhteen).

Jos määritetyn R^2 :n kerroin on alempi kuin 0,97, ehdokaslaboratoriota ei saa yhdenmukaistaa.

Ehdokaslaboratorion testaamien renkaiden yhdenmukaistettu RRC on laskettava seuraavasti:

$$RRC = (A1_l \times A2_c) \times RRC_{m,c} + (A1_l \times B2_c + B1_l)$$

LIITE VI

TARKISTUSMENETTELY

Rengasmerkinnässä ilmoitettujen polttoainetaloudellisuus, märkäpito- ja vierintämeluluokkien sekä ilmoitettujen arvojen ja mahdollisten täydentävien suorituskäytöksiä koskevien tietojen vaatimustenmukaisuus tämän asetuksen kanssa on arvioitava kunkin rengastyypin tai rengasryhmän osalta, siten kuin tavarantoimittaja on ne määritellyt noudattaen jotakin seuraavista menetelmistä:

1. Ensin testataan yksi rengas tai rengassarja. Jos mittausarvot vastaavat ilmoitettuja luokkia tai ilmoitettua vierintämelun arvoa jäljempänä olevassa taulukossa tarkoitettua sallitun poikkeaman sisällä, rengasmerkinnän katsotaan olevan tämän asetuksen mukainen.

Jos mittausarvot eivät vastaa ilmoitettuja luokkia tai ilmoitettua vierintämelun arvoa jäljempänä olevassa taulukossa tarkoitettua sallitun poikkeaman sisällä, testataan vielä kolme rengasta tai rengassarjaa; näiden kolmen testatun lisärenkaan tai lisärenkassarjan mittaustulosten keskiarvoa käytetään ilmoitettujen tietojen todentamiseksi, ottaen huomioon jäljempänä olevassa taulukossa tarkoitettua sallitun poikkeamat.

2. Jos rengasmerkinnässä olevat luokat tai arvot ovat peräisin asetuksen (EY) N:o 661/2009 tai E-säännön nro 117 mukaisesti saaduista tyyppihyväksynnän testituloksista, jäsenvaltiot saavat käyttää asetuksella (EU) 2018/858 käyttöön otetussa tyyppihyväksyntämenettelyssä renkaiden tuotannon yhteydessä tehtyjen vaatimustenmukaisuustestien tuloksia.

Tuotannon yhteydessä tehdyistä vaatimustenmukaisuustesteistä saatujen mittaustietojen arvioinnissa on otettava huomioon seuraavassa taulukossa tarkoitettua sallitun poikkeamat.

Mitattava ominaisuus	Sallitut poikkeamat
RRC (polttoainetaloudellisuus)	Yhdenmukaistettu mittausarvo saa ylittää ilmoitetun luokan ylärajan (eli korkeimman RRC:n) enintään 0,3 N/kN:lla.
Vierintämelu	Mittausarvo saa ylittää N:n ilmoitetun arvon enintään 1 dB(A):lla.
Märkäpito	Mittausarvo G(T) ei saa alittaa ilmoitetun luokan alarajaa (G:n alinta arvoa).
Lumipito	Mittausarvo ei saa alittaa lumipidon vähimmäisarvoa.
Jääpito	Mittausarvo ei saa alittaa jääpidon vähimmäisarvoa.

LIITE VII

TIEDOT, JOTKA TAVARANTOIMITTAJAN ON SYÖTETTÄVÄ TUOTETIETOKANTAAN

1. Tuotetietokannan julkiseen osaan syötettävät tiedot:
 - a) tavarantoimittajan kauppanimi tai tavaramerkki, osoite, yhteystiedot ja muut lakisääteiset tunnistetiedot;
 - b) rengastyypin tunniste;
 - c) rengasmerkintä sähköisessä muodossa;
 - d) rengasmerkinnässä oleva luokka (luokat) ja muut ominaisuudet; ja
 - e) tuoteselosteen ominaisuudet sähköisessä muodossa.
 2. Tuotetietokannan vaatimusten noudattamista koskevaan osaan syötettävät tiedot:
 - a) rengastyypin tunniste kaikkien markkinoille jo saatettujen vastaavien rengastyypien osalta;
 - b) rengastyypin yleinen kuvaus, mukaan luettuina sen mitat, kuormitusindeksi ja nopeusluokka, jonka avulla se voidaan tunnistaa yksiselitteisesti ja helposti;
 - c) liitteessä I esitetyt renkaiden ominaisuuksien testaus-, luokitus- ja mittausprotokollat;
 - d) mahdolliset erityiset varotoimenpiteet, jotka on otettava huomioon rengastyyppejä koottaessa, asennettaessa, huollettaessa tai testattaessa;
 - e) rengastyypistä mitatut tekniset ominaisuudet tarvittaessa; ja
 - f) mitattujen teknisten ominaisuuksien yhteydessä suoritettut laskelmat.
-

LIITE VIII

VASTAAVUUSTAUUKKO

Asetus (EY) N:o 1222/2009	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	–
1 artiklan 2 kohta	1 artikla
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
3 artiklan 1 alakohta	3 artiklan 1 alakohta
–	3 artiklan 2 alakohta
3 artiklan 2 alakohta	3 artiklan 3 alakohta
–	3 artiklan 4 alakohta
–	3 artiklan 5 alakohta
3 artiklan 3 alakohta	3 artiklan 6 alakohta
3 artiklan 4 alakohta	3 artiklan 7 alakohta
–	3 artiklan 8 alakohta
3 artiklan 5 alakohta	3 artiklan 9 alakohta
–	3 artiklan 10 alakohta
–	3 artiklan 11 alakohta
3 artiklan 6 alakohta	3 artiklan 12 alakohta
3 artiklan 7 alakohta	3 artiklan 13 alakohta
3 artiklan 8 alakohta	3 artiklan 14 alakohta
3 artiklan 9 alakohta	3 artiklan 15 alakohta
3 artiklan 10 alakohta	3 artiklan 16 alakohta
3 artiklan 11 alakohta	3 artiklan 17 alakohta
–	3 artiklan 18 alakohta
3 artiklan 12 alakohta	3 artiklan 19 alakohta
3 artiklan 13 alakohta	3 artiklan 20 alakohta
–	3 artiklan 21 alakohta
–	3 artiklan 22 alakohta
–	3 artiklan 23 alakohta
–	3 artiklan 24 alakohta
4 artikla	4 artikla
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohdan a alakohta	4 artiklan 1 kohdan a alakohta
4 artiklan 1 kohdan b alakohta	4 artiklan 1 kohdan b alakohta
4 artiklan 2 kohta	–

Asetus (EY) N:o 1222/2009	Tämä asetus
–	4 artiklan 2 kohta
–	4 artiklan 3 kohta
4 artiklan 3 kohta	4 artiklan 4 kohta
4 artiklan 4 kohta	4 artiklan 5 kohta
–	4 artiklan 6 kohta
–	4 artiklan 7 kohta
–	4 artiklan 8 kohta
–	4 artiklan 9 kohta
–	4 artiklan 10 kohta
–	5 artikla
5 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
5 artiklan 1 kohdan a alakohta	6 artiklan 1 kohdan a alakohta
5 artiklan 1 kohdan b alakohta	6 artiklan 1 kohdan b alakohta
–	6 artiklan 2 kohta
–	6 artiklan 3 kohta
5 artiklan 2 kohta	6 artiklan 4 kohta
5 artiklan 3 kohta	–
–	6 artiklan 5 kohta
–	6 artiklan 6 kohta
–	6 artiklan 7 kohta
6 artikla	7 artikla
–	8 artikla
7 artikla	9 artikla
8 artikla	10 artikla
9 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohta	11 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohdan toinen virke	4 artiklan 5 kohta
10 artikla	11 artiklan 2 kohta
–	11 artiklan 3 kohta
11 artiklan a alakohta	–
11 artiklan b alakohta	–
11 artiklan c alakohta	13 artiklan 1 kohdan b alakohta
12 artikla	11 artiklan 4 kohta
–	11 artiklan 5 kohta
–	12 artikla

Asetus (EY) N:o 1222/2009	Tämä asetus
–	13 artikla
–	13 artiklan 1 kohta
–	13 artiklan 2 kohta
–	13 artiklan 3 kohta
–	13 artiklan 4 kohta
–	14 artikla
13 artikla	–
14 artikla	–
–	15 artikla
15 artikla	–
–	16 artikla
–	17 artikla
16 artikla	18 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
–	Liite III
Liite III	Liite IV
Liite IV	Liite VI
Liite IV a	Liite V
Liite V	–
–	Liite VII
–	Liite VIII

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2020/741,**annettu 25 päivänä toukokuuta 2020,****veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin vesivaroihin kohdistuu yhä enemmän paineita, mikä johtaa veden niukkuuteen ja veden laadun heikkenemiseen. Erityisesti ilmastonmuutos, arvaamattomat sääolot ja kuivuus lisäävät merkittävästi makean veden saatavuuteen kohdistuvia paineita, joita aiheuttavat kaupunkien kehitys ja maatalous.
- (2) Unionin kykyä vastata vesivaroihin kohdistuviin kasvaviin paineisiin voitaisiin parantaa lisäämällä käsitellyn jäteveden uudelleenkäyttöä, rajoittamalla vedenottoa pintavesimuodostumista ja pohjavesimuodostumista, vähentämällä käsitellyn jäteveden vesimuodostumiin johtamisesta aiheutuvaa vaikutusta ja edistämällä veden säästämistä käyttämällä yhdyskuntajätevesiä moniin eri tarkoituksiin varmistaen samalla ympäristönsuojelun korkea taso. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY ⁽⁴⁾ mainitaan veden uudelleenkäyttö, vedenkäytön kannalta tehokkaiden teknikoiden edistäminen teollisuudessa ja vettä säästävät kastelutekniikat yhtenä lisätoimenpiteenä, jota jäsenvaltiot voivat soveltaa saavuttaakseen pinta- ja pohjavesimuodostumien hyvää laadullista ja määrällistä tilaa koskevat kyseisen direktiivin tavoitteet. Neuvoston direktiivissä 91/271/ETY ⁽⁵⁾ vaaditaan, että käsitellyt jätevedet on käytettävä uudelleen aina, kun se on tarkoituksenmukaista.
- (3) Komission 14 päivänä marraskuuta 2012 antamassa tiedonannossa ”Suunnitelma Euroopan vesivarojen turvaamiseksi” viitataan tarpeeseen luoda väline veden uudelleenkäyttöön unionin tasolla sovellettavien standardien sääntelemiseksi, jotta voidaan poistaa esteet tällaisen vaihtoehtoisen vedenhankintakeinon laajemmalla käytöllä, joka voi auttaa vähentämään veden niukkuusongelmia ja hankintajärjestelmien haavoittuvuutta.
- (4) Komission 18 päivänä heinäkuuta 2007 antamassa tiedonannossa ”Veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaaminen Euroopan unionissa” esitetään tärkeysjärjestyksessä toimenpiteet, joita jäsenvaltioiden olisi harkittava veden niukkuuden ja kuivuuden hallinnassa. Sen mukaan alueilla, joilla kaikki ehkäisevät toimenpiteet on pantu täytäntöön vesivarojen käyttöä koskevan hierarkian mukaisesti ja joilla vedentarve on edelleen suurempi kuin saatavilla olevat vesivarat, uudet vedenhankinnan infrastruktuurit voivat joissakin olosuhteissa ja kustannus-hyötysuhteissa asianmukaisesti huomioon ottaen toimia vaihtoehtoisena keinona lievittää vakavan kuivuuden aiheuttamia vaikutuksia.

⁽¹⁾ EUVL C 110, 22.3.2019, s. 94.

⁽²⁾ EUVL C 86, 7.3.2019, s. 353.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. helmikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 7. huhtikuuta 2020 (EUVL C 147, 4.5.2020, s. 1). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. toukokuuta 2020 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 91/271/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1991, yhdyskuntajätevesien käsittelystä (EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40).

- (5) Euroopan parlamentti muistuttaa 9 päivänä lokakuuta 2008 antamassaan päätöslauselmassa veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaamisesta Euroopan unionissa ⁽⁶⁾, että vesivarojen hallinnoinnissa olisi suosittava kysyntään perustuvaa lähestymistapaa, mutta toteaa, että unionin olisi omaksuttava vesivarojen hallinnassa kokonaisvaltainen lähestymistapa, johon kuuluu kysynnän hallintatoimia sekä veden kierron olemassa olevien resurssien optimointiin ja uusien varojen luomiseen tähtääviä toimia, ja että lähestymistavassa on huomioitava ympäristölliset, sosiaaliset ja taloudelliset näkökohdat.
- (6) Komissio sitoutui 2 päivänä joulukuuta 2015 antamassaan tiedonannossa ”Kierto kuntoon – Kiertotaloutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma” toteuttamaan käsitellyn jäteveden uudelleenkäytön edistämiseksi useita toimia, joihin kuului veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksia koskevan lainsäädäntöehdotuksen laatiminen. Komission olisi päivitettävä toimintasuunnitelmaansa ja säilytettävä vesivarat toimien painopistealueena.
- (7) Tämän asetuksen tarkoituksena on helpottaa veden uudelleenkäyttöön siirtymistä aina, kun se on tarkoituksenmukaista ja kustannustehokasta, ja luoda näin suotuisa toimintaympäristö niille jäsenvaltioille, jotka haluavat tai joilla on tarvetta harjoittaa veden uudelleenkäyttöä. Veden uudelleenkäyttö on lupaava vaihtoehto monille jäsenvaltioille, mutta tällä hetkellä ainoastaan pieni osa niistä harjoittaa veden uudelleenkäyttöä ja on hyväksynyt tältä osin kansallista lainsäädäntöä tai standardeja. Tämän asetuksen olisi oltava riittävän joustava, jotta veden uudelleenkäytön harjoittamista voidaan jatkaa ja jotta samalla taataan muille jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa näitä sääntöjä niiden päättäessä aloittaa tämän käytännön myöhemmin. Päätökset olla harjoittamatta veden uudelleenkäyttöä olisi perusteltava asianmukaisesti tässä asetuksessa säädettyjen kriteerien mukaan ja näitä päätöksiä olisi tarkasteltava uudelleen säännöllisesti.
- (8) Direktiivissä 2000/60/EY annetaan jäsenvaltioille tarvittavaa joustoa täydentävien toimenpiteiden sisällyttämiseksi niiden hyväksymiin toimenpideohjelmiin, joilla tuetaan niiden pyrkimyksiä kyseisessä direktiivissä vahvistettujen veden laatua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi. Direktiivin 2000/60/EY liitteessä VI olevan B osan täydentäviä toimenpiteitä koskeva suuntaa-antava luettelo sisältää muun muassa veden uudelleenkäyttöön liittyviä toimenpiteitä. Tässä yhteydessä ja noudattaen toimenpidehierarkiaa, jonka soveltamista jäsenvaltiot voisivat harkita veden niukkuuden ja kuivuuden hallinnassa ja joka kannustaa toimiin, jotka ulottuvat veden säästämisestä vedenhinnoittelupolitiikkaan ja vaihtoehtoihin ratkaisuihin, sekä kustannus-hyötyulottuvuus huomioon ottaen tässä asetuksessa vahvistettuja veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksia olisi sovellettava aina, kun yhdyskuntajätevedenpuhdistamoista tulevaa käsiteltyä yhdyskuntajätevettä käytetään direktiivin 91/271/ETY mukaisesti uudelleen maatalouden keinokastelussa.
- (9) Esimerkiksi yhdyskuntajätevedenpuhdistamoilta peräisin olevan, asianmukaisesti käsitellyn jäteveden uudelleenkäytöllä katsotaan olevan vähemmän ympäristövaikutuksia kuin muilla vaihtoehtoisilla vedenhankintamenetelmillä, kuten veden siirroilla tai suolanpoistolla. Tällaista veden uudelleenkäyttöä, joka voisi vähentää veden tuhlausta ja säästää vettä, harjoitetaan kuitenkin unionissa vain vähän. Tämä vaikuttaa johtuvan osin jäteveden uudelleenkäyttöjärjestelmien merkittävistä kustannuksista, veden uudelleenkäyttöä koskevien unionin yhteisten ympäristö- ja terveysstandardien puutteesta ja erityisesti uusiovedellä kasteltujen maataloustuotteiden mahdollisista terveys- ja ympäristöriskeistä ja niiden vapaata liikkuvuutta mahdollisesti rajoittavista esteistä.
- (10) Uusiovedellä kasteltujen maataloustuotteiden elintarvikehygieniää koskevat terveysstandardit voidaan saavuttaa vain, jos maatalouden keinokasteluun tarkoitettun uusioveden laatuvaatimukset eivät eroa merkittävästi jäsenvaltioiden välillä. Vaatimusten yhdenmukaistaminen tehostaisi myös kyseisten tuotteiden sisämarkkinoiden toimintaa. Siksi on aiheellista toteuttaa vähimmäistason yhdenmukaistaminen asettamalla veden laatua ja seuranta koskevat vähimmäisvaatimukset. Kyseisten vähimmäisvaatimusten olisi koostuttava uusiovetä koskevista vähimmäisarvoista, jotka perustuvat komission yhteisen tutkimuskeskuksen tekniseen raporttiin ja vastaavat veden uudelleenkäytön kansainvälisiä normeja, ja muista toimivaltaisten viranomaisten tarvittaessa asettamista tiukemmista tai täydentävistä laatuvaatimuksista sekä asiaankuuluvista ehkäisevistä toimenpiteistä.
- (11) Veden uudelleenkäyttö maatalouden keinokastelussa voi myös osaltaan edistää kiertotaloutta, sillä sen avulla uusiovedestä voidaan ottaa talteen ravinteita, joita voidaan levittää viljelykasveille kastelulannoitustekniikan avulla. Näin veden uudelleenkäyttö voi mahdollisesti vähentää tarvetta mineraalilannoitteen lisäkäyttöön. Loppukäyttäjille olisi ilmoitettava uusioveden ravinnepitoisuudet.

⁽⁶⁾ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 33.

- (12) Veden uudelleenkäytöllä voitaisiin ottaa paremmin talteen käsitellyn yhdyskuntajäteveden sisältämät ravintoaineet, ja uusioveden käyttö kasteluun maa- tai metsätaloudessa voisi olla tapa palauttaa ravinteet, kuten typpi, fosfori ja kalium, luonnolliseen biogeokemialliseen kiertoon.
- (13) Veden uudelleenkäytön vähäisen hyödyntämisen unionissa on huomattu johtuvan muun muassa siitä, että yhdyskuntajätevedenpuhdistamoiden uudistaminen edellyttää merkittäviä investointeja ja veden uudelleenkäytön harjoittamiselle maataloudessa ei ole taloudellisia kannustimia. Näihin kysymyksiin pitäisi voida puuttua edistämällä innovatiivisia järjestelmiä ja taloudellisia kannustimia, joilla voidaan asianmukaisesti ottaa huomioon veden uudelleenkäytön kustannukset sekä sen sosioekonomiset ja ympäristöhyödyt.
- (14) Veden uudelleenkäyttöä koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen olisi vastattava unionin vesipolitiikkaa ja edistettävä Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelmassa esitettyjä kestävä kehityksen tavoitteita, erityisesti tavoitetta 6, jolla varmistetaan kaikille veden saanti ja kestävä käyttö sekä sanitaatio ja lisätään merkittävästi veden kierrätystä ja turvallista veden uudelleenkäyttöä yleisesti, jotta voidaan edistää kulutus- ja tuotantotapojen kestävyyttä koskevan Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteen 12 saavuttamista. Lisäksi tällä asetuksella olisi pyrittävä varmistamaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan ympäristönsuojelua koskevan 37 artiklan soveltaminen.
- (15) Joissain tapauksissa uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajat edelleen kuljettavat ja varastoivat uusiovetä uusiovesilaitoksen ulostulon jälkeen ennen sen toimittamista ketjun seuraaville toimijoille, kuten uusioveden jakelusta tai varastoinnista vastaavalle toimijalle taikka loppukäyttäjälle. Vaatimustenmukaisuuden määrittelykohta on tarpeen määrittää sen selventämiseksi, missä uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan vastuu päättyy ja ketjun seuraavan toimijan vastuu alkaa.
- (16) Riskienhallintaan olisi kuuluttava ennakoiva riskien tunnistaminen ja hallinta sekä sellaisen uusioveden tuottaminen, jonka laatu vastaa tiettyjen käyttötarkoitusten vaatimuksia. Riskinarvioinnin olisi perustuttava keskeisiin riskienhallinnan elementteihin, ja siinä olisi määritettävä kaikki mahdolliset veden laatua koskevat lisävaatimukset, jotka ovat välttämättömiä ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden riittävän suojelun varmistamiseksi. Tätä varten veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelmissa olisi huolehdittava siitä, että uusioveden käyttö ja hallinta on turvallista ja ettei ympäristöön tai ihmisten tai eläinten terveyteen kohdistu riskejä. Tällaisten riskienhallintasuunnitelmien laatimisessa voitaisiin käyttää olemassa olevia kansainvälisiä ohjeita tai standardeja, kuten ISO 20426:2018 (Suuntaviivat terveysriskien arvioinnista ja juotavaksi kelpaamattoman veden uudelleenkäytön hallinnasta), ISO 16075:2015 (Suuntaviivat käsitellyn jäteveden käytöstä keinokasteluhankkeissa) tai Maailman terveysjärjestön (WHO) suuntaviivoja.
- (17) Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laatuvaatimuksista säädetään neuvoston direktiivissä 98/83/EY (?). Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaisia toimia sen varmistamiseksi, että veden uudelleenkäyttö ei johda ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadun huononemiseen. Tästä syystä veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelmassa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottoon käytettyjen vesimuodostumien suojeluun ja keskeisiin suojavyöhykkeisiin.
- (18) Uusioveden tuotantoprosessiin osallistuvien eri osapuolten välisen yhteistyön ja yhteistoiminnan olisi oltava edellytyksenä uusioveden käsittelyssä käytettävien menetelmien käyttöönotolle tiettyjä käyttötarkoituksia varten asetettujen vaatimusten mukaisesti ja jotta voidaan suunnitella uusioveden hankintaa loppukäyttäjien kysynnän perusteella.
- (19) Ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden tehokkaan suojelun varmistamiseksi uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajien olisi oltava ensisijaisesti vastuussa uusioveden laadusta vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa. Tämän asetuksen mukaisesti vahvistettujen vähimmäisvaatimusten ja toimivaltaisen viranomaisen mahdollisesti asettamien lisävaatimusten noudattamiseksi uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajien olisi seurattava uusioveden laatua. Siksi on aiheellista vahvistaa seuranta koskevat vähimmäisvaatimukset, joissa määritetään säännöllisen seurannan tiheys sekä validointiseurannan ajoitus ja suorituskykytavoitteet. Tietyistä säännölliselle seurannalle asetetuista vaatimuksista säädetään direktiivissä 91/271/ETY.

(?) Neuvoston direktiivi 98/83/EY, annettu 3 päivänä marraskuuta 1998, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta (EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32).

- (20) Tämän asetuksen olisi katettava uusiovesi, joka saadaan jätevedestä, joka on kerätty keräysjärjestelmillä, käsitelty yhdyskuntajätevedenpuhdistamoissa direktiivin 91/271/ETY mukaisesti ja joka jatkokäsittellään joko yhdyskuntajätevedenpuhdistamossa tai uusiovesilaitoksessa siten, että se vastaa tämän asetuksen liitteessä I säädettyjä parametreja. Direktiivin 91/271/ETY mukaisesti taajamien, joiden asukasvastineluku (avl) on pienempi kuin 2 000, ei tarvitse ottaa käyttöön keräysjärjestelmää. Kuitenkin taajamista, joiden asukasvastineluku (avl) on pienempi kuin 2 000, keräysjärjestelmään tulevat yhdyskuntajätevedet olisi käsiteltävä asianmukaisella tavalla ennen niiden johtamista sisävesiin tai suistoihin, direktiivin 91/271/ETY mukaisesti. Tässä yhteydessä taajamista, joiden asukasvastineluku (avl) on pienempi kuin 2 000, tulevien jätevesien olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan ainoastaan silloin, kun ne menevät keräysjärjestelmään ja kun ne käsitellään yhdyskuntajätevedenpuhdistamossa. Samoin tämä asetus ei koskisi direktiivin 91/271/ETY liitteessä III lueteltujen teollisuudenalojen puhdistamoista tulevaa biologisesti hajoavaa teollisuusjätevettä, ellei sitä johdeta keräysjärjestelmään ja käsitellä yhdyskuntajätevedenpuhdistamossa.
- (21) Käsitellyn yhdyskuntajäteveden uudelleenkäyttö maatalouden keinokasteluun on markkinavetoista toimintaa, joka perustuu maatalousalan vaatimuksiin ja tarpeisiin erityisesti tietyissä jäsenvaltioissa, joissa on pulaa vesivaroista. Uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajien ja loppukäyttäjien olisi tehtävä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa vahvistettujen vähimmäislaatuvaatimusten mukaisesti tuotettu uusiovesi täyttää viljelykasvikategorioiden osalta loppukäyttäjien tarpeet. Jos uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajien tuottaman veden laatuluokat eivät sovellu viljelykasvikategoriaan eivätkä jakelualueella, esimerkiksi yhteisessä jakelujärjestelmässä jo käytössä olevaan kastelumenetelmään, veden laatuvaatimukset voitaisiin täyttää käyttämällä myöhemmässä vaiheessa useita vedenkäsittelymenetelmiä joko sellaisenaan tai yhdistäen niitä ratkaisuihin, joissa ei tapahdu uusioveden käsittelyä, moniasteperiaatteen mukaisesti.
- (22) Jotta varmistetaan yhdyskuntajätevesien muodostamien resurssien optimaalinen uudelleenkäyttö, loppukäyttäjille olisi annettava koulutusta sen varmistamiseksi, että he käyttävät vettä, joka edustaa asianmukaista uusioveden laatuluokkaa. Jos tietyn viljelykasvityypin käyttötarkoitusta ei tunneta tai sillä on useita käyttötarkoituksia, olisi käytettävä korkeimman laatuluokan uusiovetä, ellei sovelleta asianmukaisia esteitä, jotka mahdollistavat vaaditun laadun saavuttamisen.
- (23) On tarpeen varmistaa uusioveden turvallinen käyttö, jotta se kannustaa veden uudelleenkäyttöön unionin tasolla ja edistää yleisön luottamusta asiaa kohtaan. Uusioveden tuottaminen ja jakelu maatalouden keinokastelua varten olisi sen vuoksi sallittava vain jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten myöntämällä luvalla. Unionin tasoisen yhdenmukaistetun lähestymistavan sekä uusioveden jäljitettävyyden ja avoimuuden varmistamiseksi tärkeimmät tällaisia lupia koskevat säännöt olisi laadittava unionin tasolla. Lupien myöntämismenettelyjen yksityiskohdat, kuten toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen ja määräajat, olisi kuitenkin määriteltävä jäsenvaltioiden tasolla. Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa nykyisiä menettelyjä lupien myöntämiseen, ja niitä olisi mukautettava tämän asetuksen vaatimusten huomioon ottamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelman laatimisesta vastaavien tahojen sekä uusioveden tuottamis- ja jakeluluvan myöntämisestä vastaavan toimivaltaisen viranomaisen nimeämisen yhteydessä ei esiinny eturistiriitoja.
- (24) Jos tarvitaan uusioveden jakelijaa ja uusioveden varastojaa, tällaisilta toiminnanharjoittajilta olisi voitava vaatia lupaa. Jos kaikki lupavaatimukset täyttyvät, jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi myönnettävä lupa, joka sisältää kaikki veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelmassa vahvistetut tarvittavat edellytykset ja toimenpiteet.
- (25) Tämän asetuksen soveltamiseksi vedenkäsittelyyn liittyvät toimet ja yhdyskuntajätevedestä saatavan uusioveden tuotantoon liittyvät toimet olisi voitava suorittaa samassa fyysisessä paikassa käyttäen samaa laitosta tai erillisiä laitoksia. Lisäksi saman toimijan olisi voitava olla sekä vedenkäsittelylaitoksen toiminnanharjoittaja että uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittaja.
- (26) Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että uusiovesi täyttää asianomaisen luvan ehdot. Jos se ei täytä luvan ehtoja, näiden viranomaisten olisi vaadittava vastuutahoja toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uusiovesi täyttää luvan ehdot. Uusioveden jakelu olisi keskeytettävä, jos luvan ehtojen täyttämättä jättäminen muodostaa merkittävän riskin ympäristölle tai ihmisten taikka eläinten terveydelle.

- (27) Tämän asetuksen säännöksillä on tarkoitus täydentää unionin muun lainsäädännön vaatimuksia, erityisesti mahdollisten terveys- ja ympäristöriskien osalta. Mahdollisia ympäristöriskejä sekä ihmisten ja eläinten terveysriskejä koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan varmistamiseksi uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajien ja toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon muussa asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä esitetyt vaatimukset, erityisesti neuvoston direktiivit 86/278/ETY⁽⁸⁾ ja 91/676/ETY⁽⁹⁾, direktiivit 91/271/ETY, 98/83/EY ja 2000/60/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 178/2002⁽¹⁰⁾, (EY) N:o 852/2004⁽¹¹⁾, (EY) N:o 183/2005⁽¹²⁾, (EY) N:o 396/2005⁽¹³⁾ ja (EY) N:o 1069/2009⁽¹⁴⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivit 2006/7/EY⁽¹⁵⁾, 2006/118/EY⁽¹⁶⁾, 2008/105/EY⁽¹⁷⁾ ja 2011/92/EU⁽¹⁸⁾ sekä komission asetukset (EY) N:o 2073/2005⁽¹⁹⁾, (EY) N:o 1881/2006⁽²⁰⁾ ja (EU) N:o 142/2011⁽²¹⁾.
- (28) Asetuksessa (EY) N:o 852/2004 säädetään yleiset säännöt elintarvikealan toimijoille, ja se koskee ihmisravinnoksi tarkoitettujen elintarvikkeiden tuotantoa, käsittelyä, jakelua ja markkinoille saattamista. Asetuksessa käsitellään elintarvikkeiden terveydellistä laatua, ja yksi asetukseen sisältyvistä perusperiaatteista on, että elintarvikkeen turvallisuudesta vastaa ensisijaisesti asianomainen elintarvikealan toimija. Asetuksen tueksi on myös annettu yksityiskohtaisia ohjeita. Näiltä osin tärkeä on erityisesti komission tiedote ohjeasiakirjasta mikrobiologisten riskien torjumisesta tuoreiden hedelmien ja vihannesten alkutuotannossa hyvän hygienian avulla. Tässä asetuksessa säädetyt uusiovetä koskevat vähimmäisvaatimukset eivät estä elintarvikealan toimijoita saavuttamasta asetuksen (EY) N:o 852/2004 noudattamiseksi tarvittavaa veden laatua käyttämällä myöhemmässä vaiheessa useita vedenkäsittelymenetelmiä joko sellaisenaan tai yhdistäen niitä muihin ratkaisuihin, joissa ei tapahdu veden käsittelyä.
- (29) Käsitellyn jäteveden kierrätykseen ja uudelleenkäyttöön on paljon mahdollisuuksia. Veden uudelleenkäytön edistämiseksi ja lisäämiseksi tiettyjen käyttötarkoitusten mainitseminen tässä asetuksessa ei saisi estää jäsenvaltioita sallimasta uusioveden käyttöä muihin tarkoituksiin, mukaan luettuna teollisuuteen, virkistyskäyttöalueisiin ja ympäristöön liittyviin tarkoituksiin, jos se katsotaan tarpeelliseksi kansallisten olosuhteiden ja tarpeiden näkökulmasta, edellyttäen, että varmistetaan ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden suojelun korkea taso.
-
- ⁽⁸⁾ Neuvoston direktiivi 86/278/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1986, ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä (EYVL L 181, 4.7.1986, s. 6).
- ⁽⁹⁾ Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1).
- ⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).
- ⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, elintarvikehygieniasta (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1).
- ⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 183/2005, annettu 12 tammikuuta 2005, rehuhygieniasta koskevista vaatimuksista (EUVL L 35, 8.2.2005, s. 1).
- ⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 396/2005, annettu 23 päivänä helmikuuta 2005, torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta (EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1).
- ⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveysäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus) (EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1).
- ⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/7/EY, annettu 15 päivänä helmikuuta 2006, uimaveden laadun hallinnasta ja direktiivin 76/160/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 4.3.2006, s. 37).
- ⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/118/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta (EUVL L 372, 27.12.2006, s. 19).
- ⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/105/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, ympäristölaatuunormeista vesipolitiikan alalla, neuvoston direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 84).
- ⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).
- ⁽¹⁹⁾ Komission asetus (EY) N:o 2073/2005, annettu 15 päivänä marraskuuta 2005, elintarvikkeiden mikrobiologisista vaatimuksista (EUVL L 338, 22.12.2005, s. 1).
- ⁽²⁰⁾ Komission asetus (EY) N:o 1881/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasainien enimmäismäärien vahvistamisesta (EUVL L 364, 20.12.2006, s. 5).
- ⁽²¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 142/2011, annettu 25 päivänä helmikuuta 2011, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveysäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 täytäntöönpanosta sekä neuvoston direktiivin 97/78/EY täytäntöönpanosta tiettyjen näytteiden ja tuotteiden osalta, jotka vapautetaan kyseisen direktiivin mukaisista eläinlääkärintarkastuksista rajatarkastusasemilla (EUVL L 54, 26.2.2011, s. 1).

- (30) Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä muiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa vaihtamalla tietoja, jotta unionin ja kansallisten vaatimusten täyttäminen voidaan taata.
- (31) Veden uudelleenkäyttöön kohdistuvan luottamuksen lisäämiseksi yleisölle olisi tarjottava tietoa. Veden uudelleenkäyttöä koskevan selkeän, kattavan ja ajantasaisen tiedon saatavuus edistäisi avoimuutta ja jäljitettävyyttä sekä voisi hyödyttää myös muita asiaankuuluvia viranomaisia, joihin tietyllä veden uudelleenkäytöllä on vaikutusta. Veden uudelleenkäytön lisäämiseksi ja jotta sidosryhmät saadaan tietoisiksi veden uudelleenkäytön eduista ja lisätään sen hyväksyttävyyttä, jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että kehitetään veden uudelleenkäytön laajuuteen mukautettuja tiedotus- ja tietoisuuden lisäämiskampanjoita.
- (32) Loppukäyttäjien koulutus on ensiarvoisen tärkeää osana ehkäisevien toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja ylläpitämistä. Veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelmassa olisi otettava huomioon erityiset ihmisten altistumista ehkäisevät toimenpiteet, kuten henkilökohtaisten suojarusteiden käyttö, käsienpesu ja henkilökohtainen hygienia.
- (33) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/4/EY ⁽²³⁾ pyritään takaamaan jäsenvaltioiden oikeus ympäristötiedon saantiin tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn yleissopimuksen ⁽²³⁾ (Århusin yleissopimus) mukaisesti. Direktiivissä 2003/4/EY säädetään sekä pyyntöön perustuvaan ympäristötiedon saatavuuteen että kyseisen tiedon aktiiviseen levittämiseen liittyvistä laajoista velvoitteista. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY ⁽²⁴⁾ kattaa paikkatietojen jakamisen, mukaan lukien eri ympäristöalojen paikkatietoaineistot. On tärkeää, että tiedonsaantiin ja tiedon jakamisen järjestelyihin liittyvät tämän asetuksen säännökset täydentävät kyseisiä direktiivejä eivätkä luo erillistä sääntelykehystä. Sen vuoksi tämän asetuksen säännökset yleisölle tiedottamisesta ja täytäntöönpanon valvontaa koskevasta tiedosta eivät saisi rajoittaa direktiivien 2003/4/EY ja 2007/2/EY soveltamista.
- (34) Jäsenvaltioiden tarjoamat tiedot ovat ensiarvoisen tärkeitä, jotta komissio voi seurata ja arvioida tätä asetusta suhteessa siinä asetettuihin tavoitteisiin.
- (35) Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁵⁾ 22 kohdan nojalla komission olisi toteutettava tämän asetuksen arviointi. Arvioinnin olisi perustuttava viiteen kriteeriin, jotka ovat vaikuttavuus, tehokkuus, aiheellisuus, johdonmukaisuus ja unionin lisäarvo, ja sen olisi oltava pohjana mahdollisten tulevien toimenpiteiden vaikutustenarvioinneille. Arvioinnissa olisi otettava huomioon tieteen kehitys etenkin uutta huolta aiheuttavien aineiden mahdollisen vaikutuksen osalta.
- (36) Käsitellyn yhdyskuntajäteveden turvallista uudelleenkäyttöä koskevat vähimmäisvaatimukset ovat saatavilla olevan tieteellisen tiedon ja kansainvälisesti tunnustettujen veden uudelleenkäytön standardien ja käytäntöjen mukaisia, ja niillä taataan tällaisen veden turvallinen käyttö maatalouden keinokasteluun ja varmistetaan näin ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden suojelun korkea taso. Tämän asetuksen arvioinnin tulosten perusteella tai aina uuden tieteellisen tiedon ja tekniikan kehityksen sitä edellyttäessä komission olisi voitava tutkia tarvetta tarkastella uudelleen liitteessä I olevassa 2 jaksossa esitettyjä vähimmäisvaatimuksia, ja sen olisi tarvittaessa tehtävä lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi.
- (37) Jotta keskeiset riskienhallinnan elementit voitaisiin mukauttaa tekniikan ja tieteen kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tässä asetuksessa säädettyjen keskeisten riskienhallinnan elementtien muuttamiseksi. Ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi komission olisi myös voitava antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tässä asetuksessa säädettyjä keskeisiä riskienhallinnan elementtejä vahvistamalla teknisiä eritelmiä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan

⁽²³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁴⁾ EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4.

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

⁽²⁶⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (38) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi tämän asetuksen täytäntöönpanon valvontaa koskevan jäsenvaltioiden toimittaman tiedon muodosta ja esitystavasta sekä Euroopan ympäristökeskuksen laatiman unioninlaajuisen yleiskatsauksen muodosta ja esitystavasta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁶⁾ mukaisesti.
- (39) Tämän asetuksen tavoitteena on muun muassa ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden suojeleminen. Kuten unionin tuomioistuin on useaan otteeseen todennut, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 288 artiklan kolmannessa kohdassa direktiiville annetun velvoittavan luonteen kanssa olisi ristiriidassa se, että henkilöt, joita asia koskee, eivät lähtökohtaisesti voisi vedota direktiivillä asetettuihin velvollisuuksiin. Tämä toteamus pätee myös asetukseen, jonka tavoitteena on taata, että uusiovettä voidaan käyttää turvallisesti maatalouden keinokasteluun.
- (40) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (41) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, eli ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden suojeleminen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (42) On tarpeen antaa jäsenvaltioille riittävästi aikaa luoda tämän asetuksen soveltamiseen tarvittavat hallinnolliset puitteet ja menettelyt sekä toiminnanharjoittajille riittävästi aikaa valmistautua uusien sääntöjen soveltamiseen.
- (43) Asianmukaisesti käsitellyn jäteveden uudelleenkäytön kehittämiseksi ja edistämiseksi mahdollisimman tehokkaasti ja jotta voidaan merkittävästi parantaa asianmukaisesti käsitellyn jäteveden luotettavuutta ja toteuttamiskelpoisia käyttömenetelmiä, unionin olisi tuettava tämän alan tutkimusta ja kehittämistä Horisontti Eurooppa -ohjelmasta.
- (44) Tällä asetuksella pyritään lisäämään veden kestävää käyttöä. Tätä tavoitetta varten komission olisi sitouduttava käyttämään unionin ohjelmia, kuten Life-ohjelmaa, tukeakseen paikallisia aloitteita, joihin sisältyy asianmukaisesti käsitellyn jäteveden uudelleenkäyttäminen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja tarkoitus

1. Tässä asetuksessa säädetään veden laatua ja seuranta koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä riskienhallintasäädöksistä, jotta uusioveden käyttö olisi turvallista yhteensovitettussa vesienkäytössä ja -hoidossa.

⁽²⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Tämän asetuksen tarkoituksena on taata, että uusiovetä voidaan käyttää turvallisesti maatalouden keinokasteluun ja varmistaa näin ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden suojelun korkea taso, edistää kiertotaloutta, tukea ilmastomuutokseen sopeutumista ja myötävaikuttaa direktiivin 2000/60/EY tavoitteiden saavuttamiseen puuttumalla veden niukkuusongelmaan ja siitä johtuvaan vesivaroihin kohdistuvaan paineeseen koordinoitusti koko unionissa, jolloin samalla myös edistetään sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan aina, kun käsiteltäviä yhdyskuntajätevettä käytetään direktiivin 91/271/ETY 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti uudelleen maatalouden keinokasteluun tämän asetuksen liitteessä I olevassa 1 jaksossa täsmennetyllä tavalla.

2. Jäsenvaltio voi päättää, että veden uudelleenkäyttö maatalouden keinokasteluun ei ole tarkoituksenmukaista sen yhdellä tai useammalla vesienhoitoalueella tai vesienhoitoalueen yhdessä tai useammassa osassa, kun otetaan huomioon seuraavat kriteerit:

- a) vesienhoitoalueen tai sen osien maantieteelliset ja ilmasto-olosuhteet;
- b) muihin vesivaroihin kohdistuvat paineet ja näiden vesivarojen tila, mukaan luettuna direktiivissä 2000/60/EY tarkoitettu pohjavesimuodostumien määrällinen tila;
- c) niihin pintavesimuodostumiin kohdistuvat paineet, joihin käsiteltäviä yhdyskuntajätevettä johdetaan, ja näiden muodostumien tila;
- d) uusioveden ja muiden vesivarojen käytön ympäristö- ja luonnonvarakustannukset.

Ensimmäisen alakohdan nojalla tehty päätös on perusteltava asianmukaisesti kyseisessä alakohdassa tarkoitetuilla kriteereillä, ja se on toimitettava komissiolle. Päätöstä on tarkasteltava tarvittaessa uudelleen ottaen erityisesti huomioon ilmastomuutosennusteet ja kansalliset ilmastomuutokseen sopeutumista koskevat strategiat ja vähintään joka kuudes vuosi ottaen huomioon direktiivin 2000/60/EY mukaisesti laaditut vesienhoitoalueiden, direktiivissä "vesipiirien", hoitosuunnitelmat.

3. Edellä 1 kohdassa säädetystä poiketen uusiovesilaitoksiin liittyvät tutkimus- tai pilottihankkeet voidaan vapauttaa tämän asetuksen soveltamisesta, jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että seuraavat kriteerit täyttyvät:

- a) tutkimus- tai pilottihanketta ei toteuteta ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottoon käytetyssä vesimuodostumassa tai keskeisellä suojavyöhykkeellä, jotka on nimetty direktiivin 2000/60/EY mukaisesti;
- b) tutkimus- tai pilottihanketta valvotaan asianmukaisesti.

Tämän kohdan nojalla tehty poikkeus on voimassa enintään viisi vuotta.

Sellaisesta tutkimus- tai pilottihankkeesta peräisin olevia viljelykasveja, johon sovelletaan tämän kohdan nojalla tehtyä poikkeusta, ei saa saattaa markkinoille.

4. Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita asetuksen (EY) N:o 852/2004 soveltamista, eikä tällä asetuksella estetä elintarvikealan toimijoita saavuttamasta mainitun asetuksen noudattamiseksi tarvittavaa veden laatua käyttämällä myöhemmässä vaiheessa useita vedenkäsittelymenetelmiä joko sellaisenaan tai yhdistäen niitä ratkaisuihin, joissa ei tapahdu veden käsittelyä, eikä käyttämästä maatalouden keinokasteluun vaihtoehtoisia veden lähteitä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista tai elintä, jonka jäsenvaltio on nimennyt suorittamaan tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan, jotka koskevat uusioveden tuottamis- tai jakelulupien myöntämistä, tutkimus- tai pilottihankkeita koskevia poikkeuksia ja vaatimustenmukaisuuden tarkistamista;
- 2) 'loppukäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, mukaan lukien sekä julkiset että yksityiset yhteisöt, joka käyttää uusiovetä maatalouden keinokasteluun;

- 3) 'yhdyskuntajätevedellä' direktiivin 91/271/ETY 2 artiklan 1 kohdan määritelmän mukaista yhdyskuntajätevettä;
- 4) 'uusiovedellä' yhdyskuntajätevettä, joka on käsitelty direktiivissä 91/271/ETY asetettuja vaatimuksia noudattaen ja jatkokäsitelty uusiovesilaitoksessa tämän asetuksen liitteessä I olevan 2 jakson mukaisesti;
- 5) 'uusiovesilaitoksella' yhdyskuntajätevedenpuhdistamoa tai muuta laitosta, joka jatkokäsittelee direktiivissä 91/271/ETY asetetut vaatimukset täyttävän yhdyskuntajäteveden tuottaakseen vettä, joka soveltuu johonkin tämän asetuksen liitteessä I olevassa 1 jaksossa täsmennettyyn käyttötarkoitukseen;
- 6) 'uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka edustaa yksityistä tahoa tai viranomaista ja joka käyttää uusiovesilaitosta tai jolla on siihen määräysvalta;
- 7) 'vaaratekijällä' biologista, kemiallista, fysikaalista tai radiologista ainetta, joka voi aiheuttaa haittaa ihmisille, eläimille, kasveille tai viljelykasveille, muulle maanpäälliselle eliöstölle, vesieliöstölle, maaperälle tai yleisesti ympäristölle;
- 8) 'riskillä' todennäköisyyttä, jolla tunnistetut vaaratekijät aiheuttavat haittaa tietyllä ajanjaksolla, mukaan lukien seurausten vakavuus;
- 9) 'riskienhallinnalla' järjestelmällistä hallintaa, jolla varmistetaan johdonmukaisesti veden uudelleenkäytön turvallisuus tietyssä yhteydessä;
- 10) 'ehkäisevällä toimenpiteellä' asiaankuuluvaa toimenpidettä tai toimintaa, jolla voidaan ehkäistä tai poistaa terveys- tai ympäristöriski tai pienentää tällainen riski hyväksyttävälle tasolle;
- 11) 'vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdalla' kohtaa, jossa uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittaja luovuttaa uusioveden seuraavalle ketjun toimijalle;
- 12) 'esteellä' mitä tahansa keinoa, fysikaaliset tai prosessiin liittyvät vaiheet tai käyttöolosuhteet mukaan luettuina, joka vähentää tai ehkäisee ihmisen tartuntariskiä estämällä uusioveden kontaktin nautittavaan tuotteeseen ja suoraan altistuviin henkilöihin, tai muuta keinoa, joka esimerkiksi vähentää mikro-organismien pitoisuutta uusiovedessä tai estää niiden selviytymisen nautittavassa tuotteessa;
- 13) 'luvalla' kirjallista hyväksyntää, jonka toimivaltainen viranomainen myöntää uusioveden tuottamiseen tai jakeluun maatalouden keinokastelua varten tämän asetuksen mukaisesti;
- 14) 'vastuutaholla' tahoa, jolla on tietty rooli tai tehtävä veden uudelleenkäyttöjärjestelmässä, mukaan luettuina uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittaja, yhdyskuntajätevedenpuhdistamon toiminnanharjoittaja, jos se ei ole sama kuin uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittaja, asiaankuuluva viranomainen, joka ei ole nimetty toimivaltainen viranomainen, uusioveden jakelija tai uusioveden varastoija;
- 15) 'veden uudelleenkäyttöjärjestelmällä' uusioveden tuottamisen, jakelun ja käytön edellyttämää infrastruktuuria ja muita teknisiä osia; se kattaa kaikki osat yhdyskuntajätevedenpuhdistamon sisäänmenokohdasta paikkaan, jossa uusiovetä käytetään maatalouden keinokasteluun, mukaan luettuina tarvittaessa jakelu- ja varastointi-infrastruktuuri.

4 artikla

Uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan velvoitteet ja uusioveden laatuun liittyvät velvoitteet

1. Uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan on varmistettava, että liitteessä I olevassa 1 jaksossa täsmennettyyn maatalouden keinokasteluun tarkoitettu uusiovesi täyttää vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa seuraavat vaatimukset:
 - a) liitteessä I olevassa 2 jaksossa vahvistetut veden laatua koskevat vähimmäisvaatimukset;
 - b) toimivaltaisen viranomaisen 6 artiklan 3 kohdan c ja d alakohdan mukaisesti asettamat veden laatua koskevat mahdolliset lisäehdot, jotka ilmoitetaan asianomaisessa luvassa.

Vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdan jälkeen veden laatu ei ole enää uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan vastuulla.

2. Vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi 1 kohdan mukaisesti uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan on seurattava veden laatua seuraavien edellytysten mukaisesti:
 - a) liitteessä I oleva 2 jakso;

- b) toimivaltaisen viranomaisen 6 artiklan 3 kohdan c ja d alakohdan mukaisesti asettamat seurantaan koskevat mahdolliset lisäehdot, jotka ilmoitetaan asianomaisessa luvassa.

5 artikla

Riskienhallinta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että uusioveden tuottamista, jakelua ja käyttöä varten laaditaan veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelma.

Veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelma voi kattaa yhden tai useamman veden uudelleenkäyttöjärjestelmän.

2. Veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelman laativat tapauksen mukaan uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittaja, muut vastuutahot ja loppukäyttäjät. Veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelman laativien vastuutahojen on tapauksen mukaan kuultava kaikkia muita vastuutahoja ja loppukäyttäjiä.

3. Veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelman on perustuttava kaikkiin liitteessä II esitettyihin keskeisiin riskienhallinnan elementteihin. Siinä on määriteltävä uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan ja muiden vastuutahojen riskienhallintavastuut.

4. Veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelmassa on erityisesti

- a) vahvistettava liitteessä II olevan B kohdan mukaisesti uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajaa koskevat liitteessä I täsmennetyt vaatimuksia täydentävät muut vaatimukset, jotka voivat olla tarpeellisia riskien vähentämiseksi ennen vaatimustenmukaisuuden määrittelykohtaa;
- b) määriteltävä vaaratekijät, riskit ja tarkoituksenmukaiset ehkäisevät ja/tai mahdolliset korjaavat toimenpiteet liitteessä II olevan C kohdan mukaisesti;
- c) määriteltävä veden uudelleenkäyttöjärjestelmän lisäesteet ja vahvistettava mahdolliset muut sellaiset vaatimukset, jotka ovat vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdan jälkeen tarpeellisia veden uudelleenkäyttöjärjestelmän turvallisuuden varmistamiseksi, mukaan luettuina tapauksen mukaan jakelua, varastointia ja käyttöä koskevat edellytykset, sekä määriteltävä näiden vaatimusten täyttymisestä vastuulliset tahot.

5. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen muuttamista koskevia delegoituja säädöksiä 13 artiklan mukaisesti liitteessä II esitettyjen keskeisten riskienhallinnan elementtien mukauttamiseksi tieteen ja teknologian kehitykseen.

Siirretään komissiolle valta antaa myös tämän asetuksen täydentämistä koskevia delegoituja säädöksiä 13 artiklan mukaisesti liitteessä II esitettyjä keskeisiä riskienhallinnan elementtejä koskevien teknisten eritelmien vahvistamiseksi.

6 artikla

Uusiovedelle haettavaa lupaa koskevat velvoitteet

1. Uusioveden tuottaminen tai jakelu liitteessä I olevassa 1 jaksossa täsmennettyyn maatalouden keinokasteluun edellyttää lupaa.

2. Veden uudelleenkäyttöjärjestelmässä vastuutahon, mukaan luettuna tapauksen mukaan kansallisen lain mukaisesti loppukäyttäjän, on haettava lupaa tai voimassa olevan luvan muutosta sen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jossa uusiovesilaitos toimii tai jossa sen on tarkoitus toimia.

3. Luvassa on esitettävä kaikki uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan ja tarvittaessa muiden vastuutahojen velvoitteet. Luvan on perustuttava veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelmaan, ja siinä on täsmennettävä muun muassa

- a) uusioveden laatuluokka tai -luokat ja maatalouden käyttötarkoitus, johon uusiovetä on sallittua käyttää liitteen I mukaisesti, käyttöpaikka, uusiovesilaitokset ja tuotettavan uusioveden arvioitu vuotuinen määrä;
- b) liitteessä I olevassa 2 jaksossa esitetyt veden laatua ja seurantaan koskeviin vähimmäisvaatimuksiin liittyvät ehdot;

- c) veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelmassa asetettuihin, uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajaa koskeviin lisävaatimuksiin liittyvät mahdolliset ehdot;
 - d) muut mahdolliset ehdot, jotka ovat tarpeen ympäristöön sekä ihmisten ja eläinten terveyteen kohdistuvien kohtuuttomien riskien vähentämiseksi niin, että kaikki riskit ovat hyväksyttävällä tasolla;
 - e) luvan voimassaoloaika;
 - f) vaatimustenmukaisuuden määrittelykohta.
4. Lupahakemusta arvioidessaan toimivaltaisen viranomaisen on kuultava muita asiaankuuluvia viranomaisia, erityisesti vesi- ja terveydenhuollon viranomaisia, jos ne ovat eri kuin toimivaltainen viranomainen, ja kaikkia muita toimivaltaisen viranomaisen merkityksellisinä pitämiä tahoja ja vaihdettava tietoja näiden kaikkien kanssa.
5. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä viipymättä päätös luvan myöntämisestä. Jos toimivaltainen viranomainen tarvitsee lupahakemuksen monimutkaisuuden vuoksi luvan myöntämistä koskevan päätöksen tekemiseen yli 12 kuukautta täytetyn lupahakemuksen vastaanottamisesta, sen on ilmoitettava hakijalle arvioitu päätöksentekopäivä.
6. Lupia on tarkasteltava uudelleen säännöllisesti, ja ne on tarvittaessa saatettava ajan tasalle ainakin seuraavissa tapauksissa:
- a) jos kapasiteetissa on tapahtunut merkittäviä muutoksia;
 - b) jos laitteita on uusittu;
 - c) jos uusia laitteita tai prosesseja on lisätty; tai
 - d) jos ilmasto-olot tai muut olosuhteet ovat muuttuneet ja vaikuttavat merkittävästi pintavesimuodostumien ekologiseen tilaan.
7. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että uusioveden varastointiin, jakeluun ja käyttöön on hankittava erityinen lupa, jotta voidaan soveltaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelmassa määritettyjä lisävaatimuksia ja -esteitä.

7 artikla

Vaatimustenmukaisuuden tarkistaminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, täyttyvätkö luvan ehdot. Vaatimustenmukaisuuden tarkistukset on tehtävä seuraavilla menetelmillä:
- a) tarkistukset paikalla;
 - b) erityisesti tämän asetuksen nojalla saadut seurantatiedot;
 - c) muut asianmukaiset menetelmät.
2. Jos luvan ehdot eivät täyty, toimivaltaisen viranomaisen on kehotettava uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajaa ja tarvittaessa muita vastuutahoja toteuttamaan viipymättä tarvittavat toimenpiteet vaatimustenmukaisuuden palauttamiseksi ja ilmoittamaan asiasta välittömästi asianomaisille loppukäyttäjille.
3. Jos luvan ehtojen täyttymättä jättäminen muodostaa merkittävän ympäristöä tai ihmisten tai eläinten terveyttä uhkaavan riskin, uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan tai muiden vastuutahojen on veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelmassa määriteltyjä menettelyjä noudattaen välittömästi keskeytettävä uusioveden jakelu, kunnes toimivaltainen viranomainen katsoo, että vaatimustenmukaisuus on palautettu liitteessä I olevan 2 jakson a alakohdan mukaisesti.
4. Jos tapahtuu jotakin, joka vaikuttaa luvan ehtojen täyttymiseen, uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajan tai muiden vastuutahojen on ilmoitettava tästä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle ja muille osapuolille, joihin tämä mahdollisesti vaikuttaa, ja toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tarvittavat tiedot, joilla kyseisen tapahtuman vaikutuksia voidaan arvioida.
5. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava säännöllisesti, että vastuutahot toteuttavat veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelmassa asetetut toimenpiteet ja tehtävät.

8 artikla

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö

1. Jos veden uudelleenkäytöllä on rajatylittävää merkitystä, jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan nimettävä yhteystaho yhteistyön tekemiseksi muiden jäsenvaltioiden yhteystahojen ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa tai käytettävä olemassa olevia, kansainvälisistä sopimuksista johtuvia rakenteita.

Yhteystahojen tai olemassa olevien rakenteiden tehtävänä on

- a) ottaa vastaan avunpyyntöjä ja välittää niitä;
- b) antaa apua pyydettyäessä; ja
- c) koordinoita yhteydenpitoa toimivaltaisten viranomaisten välillä.

Ennen luvan myöntämistä toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja 6 artiklan 3 kohdassa vahvistetuista ehdoista sen jäsenvaltion yhteystahon kanssa, jossa uusiovetä on tarkoitus käyttää.

2. Jäsenvaltioiden on vastattava avunpyyntöihin ilman aiheetonta viivytystä.

9 artikla

Tiedotus ja tietoisuuden lisääminen

Jäsenvaltioissa, joissa uusiovetä käytetään maatalouden keinokasteluun, on järjestettävä veden uudelleenkäytön avulla aikaansaataava vesivarojen säästöä koskevia yleisiä tietoisuuden lisäämiskampanjoita. Näihin kampanjoihin voi sisältyä veden turvallisesta uudelleenkäytöstä saatavien hyötyjen esittely.

Kyseiset jäsenvaltiot voivat käynnistää myös loppukäyttäjille kohdistettuja tiedotuskampanjoita uusioveden parhaan mahdollisen ja turvallisen käytön varmistamiseksi ja varmistaa näin ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden korkeatasoisen suojelun.

Jäsenvaltiot voivat mukauttaa tällaiset tiedotus- ja tietoisuuden lisäämiskampanjat veden uudelleenkäytön laajuuteen.

10 artikla

Tiedottaminen yleisölle

1. Jäsenvaltioiden, joissa uusiovetä käytetään tämän asetuksen liitteessä I olevassa 1 jaksossa täsmennetyllä tavalla maatalouden keinokasteluun, on varmistettava, että yleisö saa veden uudelleenkäytöstä riittävää ja ajantasaista tietoa verkossa tai muulla tavoin, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivien 2003/4/EY ja 2007/2/EY soveltamista. Tietoihin on sisällyttävä seuraavat seikat:

- a) tämän asetuksen mukaisesti toimitetun uusioveden määrä ja laatu;
- b) tämän asetuksen mukaisesti toimitetun uusioveden prosenttiosuus käsitellyn yhdyskuntajäteveden kokonaismäärästä jäsenvaltiossa, jos tällaiset tiedot ovat saatavilla;
- c) tämän asetuksen mukaisesti myönnetty tai muutetut luvat, mukaan lukien toimivaltaisten viranomaisten tämän asetuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti asettamat ehdot;
- d) tämän asetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtyjen vaatimustenmukaisuuden tarkistusten tulokset;
- e) tämän asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyt yhteystahot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on päivitettävä joka toinen vuosi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehty päätös asetetaan yleisön saataville verkossa tai muilla keinoin.

11 artikla

Täytäntöönpanon valvontaa koskevat tiedot

1. Direktiivien 2003/4/EY ja 2007/2/EY soveltamista rajoittamatta jäsenvaltioiden, joissa uusiovetä käytetään tämän asetuksen liitteessä I olevassa 1 jaksossa täsmennetyllä tavalla maatalouden keinokasteluun, on Euroopan ympäristökeskuksen avustuksella
 - a) laadittava ja julkaistava viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2026 ja päivitettävä sen jälkeen kuuden vuoden välein aineisto, joka sisältää tiedot tämän asetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettujen vaatimustenmukaisuuden tarkistuksen tuloksista ja muut tiedot, joka asetetaan yleisön saataville verkossa tai muulla tavoin tämän asetuksen 10 artiklan mukaisesti;
 - b) laadittava, julkaistava ja päivitettävä sen jälkeen vuosittain aineisto, joka sisältää tämän asetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti kerätyt tiedot tapauksista, joissa luvan ehtoja ei ole noudatettu, sekä tiedot tämän asetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komissiolla, Euroopan ympäristökeskuksella ja Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskuksella on pääsy 1 kohdassa tarkoitettuihin aineistoihin.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen aineistojen perusteella Euroopan ympäristökeskuksen on laadittava, julkaistava ja päivitettävä jäsenvaltioita kuullen säännöllisesti tai komission pyynnöstä unionin laajuinen yleiskatsaus. Tämä yleiskatsaus sisältää tapauksen mukaan tämän asetuksen tuotoksiin, tuloksiin ja vaikutuksiin liittyviä indikaattoreita, karttoja ja jäsenvaltioiden raportteja.
4. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 1 kohdan mukaisesti toimitettavien tietojen muotoa ja esitystapaa, sekä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettujen unionin laajuisen yleiskatsauksen muotoa ja esitystapaa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 14 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
5. Komissio vahvistaa viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2022 jäsenvaltioita kuullen suuntaviivat, joilla tuetaan tämän asetuksen soveltamista.

12 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio suorittaa tämän asetuksen arvioinnin viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2028. Arvioinnin on perustuttava ainakin seuraaviin seikkoihin:
 - a) tämän asetuksen täytäntöönpanosta saadut kokemukset;
 - b) edellä olevan 11 artiklan 1 kohdan mukaiset jäsenvaltioiden laatimat aineistot ja 11 artiklan 3 kohdan mukainen Euroopan ympäristökeskuksen laatima unionin laajuinen yleiskatsaus;
 - c) olennaiset tieteelliset, analyttiset ja epidemiologiset tiedot;
 - d) tekninen ja tieteellinen asiantuntemus;
 - e) WHO:n suositukset, jos niitä on saatavilla, taikka muut kansainväliset ohjeet tai ISO-standardit.
2. Arvioinnin tekemisen yhteydessä komissio kiinnittää erityistä huomiota seuraaviin seikkoihin:
 - a) liitteessä I esitetyt vähimmäisvaatimukset;
 - b) liitteessä II esitetyt keskeiset riskienhallinnan elementit;
 - c) toimivaltaisten viranomaisten asettamat 6 artiklan 3 kohdan c ja d alakohdan mukaiset lisävaatimukset;
 - d) veden uudelleenkäytön vaikutus ympäristöön ja ihmisten ja eläinten terveyteen, mukaan luettuina uutta huolta aiheuttavien aineiden vaikutus.
3. Arvioinnin yhteydessä komissio arvioi mahdollisuutta
 - a) laajentaa tämän asetuksen soveltamisalaa muihin erityistarkoituksiin käytettävään uusioveteen, mukaan lukien uudelleenkäyttö teollisiin tarkoituksiin;

- b) laajentaa tämän asetuksen vaatimuksia kattamaan käsitellyn jäteveden epäsuora käyttö.
4. Arvioinnin tulosten perusteella tai aina uuden teknisen ja tieteellisen tietämyksen niin edellyttäessä komissio voi tutkia tarvetta tarkastella uudelleen liitteessä I olevassa 2 jaksossa esitettyjä vähimmäisvaatimuksia.
5. Komissio tekee tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi.

13 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 25 päivästä kesäkuuta 2020 viiden vuoden ajaksi 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 5 artiklan 5 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

14 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivillä 2000/60/EY perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

15 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2024, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset.

16 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 26 päivästä kesäkuuta 2023.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä toukokuuta 2020.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

D. M. SASSOLI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. METELKO-ZGOMBIĆ

LIITE I

KÄYTTÖTARKOITUKSET JA VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1 jakso

Uusioveden käyttötarkoitukset

Maatalouden keinokastelu

Maatalouden keinokastelulla tarkoitetaan seuraavanlaisten viljelykasvien kastelua:

- raakana kulutettavat ravintokasvit eli kasvit, jotka on tarkoitettu ihmisravinnoksi raakana tai käsittelemättömänä
- käsiteltävät ravintokasvit eli kasvit, jotka on tarkoitettu ihmisravinnoksi käsittelyn jälkeen (eli keitettynä tai teollisesti käsiteltynä)
- muut kuin ravintokasvit eli kasvit, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi (esim. laitumet sekä rehu-, kuitu-, koriste-, siemen-, energia- ja turvekasvit).

sanotun kuitenkin rajoittamatta muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön soveltamista ympäristön ja terveyden alalla. Jäsenvaltiot voivat käyttää uusiovetä muihin tarkoituksiin, kuten

- teollisiin tarkoituksiin; ja
- virkistyskäyttöalueisiin ja ympäristöön liittyviin tarkoituksiin,

2 jakso

Vähimmäisvaatimukset

Maatalouden keinokasteluun tarkoitettua uusiovetä koskevat vähimmäisvaatimukset

Uusioveden laatuluokat ja kunkin luokan sallitut käyttötarkoitukset ja kastelumenetelmät on esitetty taulukossa 1. Veden laatua koskevat vähimmäisvaatimukset on esitetty a kohdassa olevassa taulukossa 2. Uusioveden seurannan vähimmäistiheydet ja suorituskykytavoitteet on esitetty b kohdassa olevassa taulukossa 3 (säännöllinen seuranta) ja taulukossa 4 (validointiseuranta).

Kuhunkin luokkaan kuuluvat viljelykasvit on kastettava taulukossa 1 esitettyyn vastaavaan uusioveden vähimmäislaatu-luokkaan kuuluvalla uusiovedellä, ellei käytetä 5 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja asianmukaisia lisäesteitä, jolloin saavutetaan a kohdassa olevassa taulukossa 2 esitetyt laatuvaatimukset. Tällaiset lisäesteet voivat perustua liitteessä II olevassa 7 kohdassa viitattuun ehkäisevien toimenpiteiden ohjeelliseen luetteloon tai muuhun vastaavaan kansalliseen tai kansainväliseen standardiin, kuten ISO 16075-2 -standardiin.

Taulukko 1 – Uusioveden laatuluokat ja sallittu käyttö maataloudessa sekä kastelumenetelmä

Uusioveden vähimmäislaatu-luokka	Viljelykasvikategoria (*)	Kastelumenetelmä
A	Kaikki raakana kulutettavat ravintokasvit, joiden syötävä osa on suoraan kosketuksessa uusioveeseen, sekä raakana kulutettavat juurikasvit	Kaikki kastelumenetelmät
B	Raakana kulutettavat ravintokasvit, joiden syötävä osa tuotetaan maan päällä niin, ettei se ole suoraan kosketuksessa uusioveeseen, käsiteltävät ravintokasvit ja muut kuin ravintokasvit, mukaan lukien maitoa ja lihaa tuottavien eläinten ravinnoksi käytetyt kasvit	Kaikki kastelumenetelmät
C	Raakana kulutettavat ravintokasvit, joiden syötävä osa tuotetaan maan päällä niin, ettei se ole suoraan kosketuksessa uusioveeseen, käsiteltävät ravintokasvit ja muut kuin ravintokasvit, mukaan lukien maitoa ja lihaa tuottavien eläinten ravinnoksi käytetyt kasvit	Tippukastelu (**) tai muu kastelumenetelmä, jossa vältetään suoraa kosketusta kasvin syötävään osaan

Uusioveden vähimmäislaatu- luokka	Viljelykasvikategoria (*)	Kastelumenetelmä
D	Teollisuus-, energia- ja siemenkasvit	Kaikki kastelumenetelmät (***)

(*) Jos samantyyppinen kasteltu viljelykasvi kuuluu useampaan taulukon 1 luokkaan, siihen on sovellettava tiukimpien vaatimusten luokkaa.

(**) Tippukastelu (kutsutaan myös pisarakasteluksi) on mikrokastelujärjestelmä, jonka avulla kasveja voidaan kastella vesipisaroilla tai pienillä vesivirroilla ja johon sisältyy veden tiheä tihkuttaminen maaperään tai suoraan sen pinnan alle hyvin alhaisilla nopeuksilla (2–20 litraa tunnissa). Järjestelmä koostuu ohuista muoviputkista, jotka on yhdistetty pisaroittimiksi kutsuttuihin ulostuloihin.

(***) Sadetta jäljitteleviä kastelumenetelmiä käytettäessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota työntekijöiden ja sivullisten terveyden suojeluun. Tätä varten on toteutettava asianmukaisia ehkäiseviä toimenpiteitä.

a) Veden laadun vähimmäisvaatimukset

Taulukko 2 – Uusioveden laatuvaatimukset maatalouden keinokastelussa

Uusioveden laatuluokka	Viitteellinen teknologian kohde	Laatuvaatimukset				
		<i>E. coli</i> (määrä / 100 ml)	BOD ₅ (mg/l)	TSS (mg/l)	Sameus (NTU)	Muu
A	Biologinen käsittely, suodatus ja desinfiointi	≤ 10	≤ 10	≤ 10	≤ 5	<i>Legionella</i> spp.: < 1 000 pmy/l, jos on olemassa aerosolisoitumisriski
B	Biologinen käsittely ja desinfiointi	≤ 100	Direktiivin 91/271/ETY mukaisesti (Liite I, taulukko 1)	Direktiivin 91/271/ETY mukaisesti (Liite I, taulukko 1)	–	Suoliston sukkulamadot (suolimadon munat): ≤ 1 muna/l laidunten tai rehukasvien kasteluun
C	Biologinen käsittely ja desinfiointi	≤ 1 000			–	
D	Biologinen käsittely ja desinfiointi	≤ 10 000			–	

Uusioveden on katsottava olevan taulukon 2 vaatimusten mukainen, jos kyseisen uusioveden mittauksissa täyttyvät kaikki seuraavat kriteerit:

- *E. colin*, *Legionella* spp:n ja suoliston sukkulamatojen viitearvot toteutuvat vähintään 90 prosentissa tapauksista; yksikään näytteiden arvoista ei ylitä suurinta mahdollista poikkeamaa eli 1:tä logaritmiyksikköä *E. colin* ja *Legionella* spp:n viitearvosta ja 100:aa prosenttia ilmoitetusta suoliston sukkulamatoja koskevasta arvosta;
- BOD₅-, TSS- ja sameuden viitearvot luokassa A toteutuvat vähintään 90 prosentissa tapauksista; yksikään näytteiden arvoista ei ylitä enimmäispoikkeamaa eli 100:aa prosenttia viitearvosta.

b) Seuranta koskevat vähimmäisvaatimukset

Uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajien on suoritettava säännöllistä seuranta sen varmistamiseksi, että uusiovesi täyttää a kohdassa asetetut veden laatua koskevat vähimmäisvaatimukset. Säännöllisen seurannan on sisällyttävä veden uudelleenkäyttöjärjestelmän varmistusmenettelyihin.

Näytteet, joita käytetään mikrobiologisten parametrien noudattamisen tarkastamiseen vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa, on otettava standardin EN ISO 19458 mukaisesti tai muun sellaisen kansallisen tai kansainvälisen standardin mukaisesti, joilla varmistetaan vastaava laatu.

Taulukko 3 – Maatalouden keinokasteluun tarkoitettun uusiaoveden säännöllisen seurannan vähimmäistiheydet

Uusiaoveden laatuluokka	Seurannan vähimmäistiheys					
	<i>E. coli</i>	BOD ₅	TSS	Sameus	<i>Legionella</i> spp. (tarvittaessa)	Suoliston sukkulamadot (tarvittaessa)
A	Kerran viikossa	Kerran viikossa	Kerran viikossa	Jatkuvasti	Kahdesti kuussa	Kahdesti kuussa tai uusiaovesilaitoksen toiminnanharjoittajan määrittämällä tavalla uusiaovesilaitokseen sisään tulevan jäteveden sisältämien munien määrän mukaan
B	Kerran viikossa	Direktiivin 91/271/ETY mukaisesti (Liite I, D jakso)	Direktiivin 91/271/ETY mukaisesti (Liite I, D jakso)	–		
C	Kahdesti kuussa			–		
D	Kahdesti kuussa			–		

Validointiseuranta on suoritettava, ennen kuin uusi uusiovesilaitos otetaan käyttöön.

Jo käytössä olevat uusiovesilaitokset, jotka 25 päivänä kesäkuuta 2020 täyttävät uusiovedelle a kohdassa olevassa taulukossa 2 asetetut laatuvaatimukset, vapautetaan tästä validointiseurantaan koskevasta velvoitteesta.

Validointiseuranta on kuitenkin suoritettava aina, kun laitteita uusitaan ja kun lisätään uusia laitteita tai menettelyjä.

Validointiseuranta on suoritettava tiukimpia vaatimuksia soveltavalle uusioveden laatuluokalle eli A-luokalle suorituskkytavoitteiden ($\log_{10}$:n väheneminen) toteutumisen arvioimiseksi. Validointiseurannassa on seurattava indikaattoreina toimivia mikro-organismeja kunkin patogeeniryhmän eli bakteerien, virusten ja alkueläinten osalta. Indikaattoreiksi valitut mikro-organismit ovat *E. coli* patogeenisille bakteereille, F-spesifiset kolifaagit, somaattiset kolifaagit tai kolifaagit patogeenisille viruksille ja *Clostridium perfringens* -itiöt tai itiöitä muodostavat sulfaattia pelkistävät bakteerit alkueläimille. Validointiseurannan suorituskkytavoitteet ($\log_{10}$:n väheneminen) indikaattoreiksi valittujen mikro-organismien osalta on esitetty taulukossa 4. Ne on saavutettava vaatimustenmukaisuuden määrittelykohdassa ottaen huomioon yhdyskuntajätevedenpuhdistamon sisään menevän käsittelemättömän jäteveden pitoisuudet. Validointinäytteistä vähintään 90 prosenttia on saavutettava tai ylitettävä suorituskkytavoitteet.

Jos biologista indikaattoria ei esiinny käsittelemättömässä jätevedessä $\log_{10}$:n vähenemisen edellytysten täyttymisen kannalta riittävästi, kyseisen biologisen indikaattorin puuttuminen uusiovedestä tarkoittaa, että validoinnin vaatimukset täyttyvät. Suorituskkytavoitteen noudattaminen voidaan todentaa analyttisellä kontrollilla, lisäämällä yksittäisten käsittelyvaiheiden suorituskkyä käyttäen perustana vakiomuotoisia ja vakiintuneita prosesseja koskevaa tieteellistä näyttöä, kuten testiraporttien julkaistuja tietoja tai tapaustutkimuksia, tai testaamalla laboratoriossa valvotuissa olosuhteissa uudenlaisten käsittelyiden yhteydessä.

Taulukko 4 – Maatalouden keinokasteluun tarkoitetun uusioveden validointiseuranta

Uusioveden laatuluokka	Indikaattoreina toimivat mikro-organismit (*)	Käsittelyketjun suorituskkytavoitteet ($\log_{10}$:n väheneminen)
A	<i>E. coli</i>	$\geq 5,0$
	Kolifaagien kokonaismäärä / F-spesifiset kolifaagit / somaattiset kolifaagit / kolifaagit (**)	$\geq 6,0$
	<i>Clostridium perfringens</i> -itiöt / itiöitä muodostavat sulfaattia pelkistävät bakteerit (***)	$\geq 4,0$ (<i>Clostridium perfringens</i> -itiöiden tapauksessa) $\geq 5,0$ (itiöitä muodostavien sulfaattia pelkistävien bakteerien tapauksessa)

(*) Validointiseurannassa voidaan käyttää ehdotettujen indikaattorimikro-organismien sijasta referenssipatogeeneinä seuraavia: *Campylobacter*, rotavirus ja *Cryptosporidium*. Sovelletavien suorituskkytavoitteiden ($\log_{10}$:n väheneminen) on näin ollen oltava seuraavat: *Campylobacter* ($\geq 5,0$), rotavirus ($\geq 6,0$) ja *Cryptosporidium* ($\geq 5,0$).

(**) Kolifaagien kokonaismäärä on valittu sopivimmaksi virusindikaattoriksi. Kuitenkin jos analyysia ei voi tehdä kaikilla kolifaageilla, ainakin yksi niistä (F-spesifiset tai somaattiset kolifaagit) on analysoitava.

(***) *Clostridium perfringens* -itiöt on valittu sopivimmaksi alkueläinten indikaattoriksi. Itiöitä muodostavat sulfaattia pelkistävät bakteerit ovat kuitenkin niille vaihtoehto, jos *Clostridium perfringens* -itiöiden perusteella ei voida validoida vaadittua $\log_{10}$:n vähenemistä.

Seurannan analyysimenetelmät on validoitava ja dokumentoitava EN ISO/IEC-17025 -standardin mukaisesti tai muiden sellaisten kansallisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti, joilla varmistetaan vastaava laatutaso.

LIITE II

A) Keskeiset riskienhallinnan elementit

Riskienhallintaan on kuuluttava ennakoiva riskien tunnistaminen ja hallinta, jotta voidaan huolehtia siitä, että uusioveden käyttö ja hallinta on turvallista eikä ympäristöön tai ihmisten tai eläinten terveyteen kohdistu riskejä. Tätä varten laaditaan veden uudelleenkäytön riskienhallintasuunnitelma seuraavien elementtien pohjalta:

1. Koko veden uudelleenkäyttöjärjestelmän kuvaus siitä alkaen, kun jätevesi tulee sisään yhdyskuntajätevedenpuhdistamoon aina käyttövaiheeseen asti, mukaan lukien jäteveden lähteet, käsittelyn vaiheet ja uusiovesilaitoksessa käytetyt teknologiat, toimitus-, jakelu- ja varastointi-infrastruktuuri, käyttötarkoitus, käyttöpaikka ja -aika (esim. väliaikainen tai tilapäinen käyttö), kastelumenetelmät, viljelykasvityyppi, muut veden lähteet, jos on tarkoitus käyttää eri lähteistä tulevaa vettä, ja toimitettavan uusioveden määrät.
2. Veden uudelleenkäyttöjärjestelmään osallistuvien tahojen määrittäminen sekä niiden tehtävien ja vastuiden selkeä kuvaus.
3. Mahdollisten vaaratekijöiden tunnistaminen, erityisesti epäpuhtauksien ja patogeenien esiintyminen, ja mahdolliset haitalliset tapahtumat, kuten käsittelyn epäonnistuminen tai vuoto-onnettomuudet taikka veden uudelleenkäyttöjärjestelmän saastuminen.
4. Sellaisten ympäristöjen ja väestöryhmien tunnistaminen, joihin kohdistuu riski, ja mahdollisille tunnistetuille vaaratekijöille altistumisen reittien tunnistaminen huomioiden erityiset ympäristötekijät, kuten paikallinen hydrogeologia, topologia, maaperä, ekologia sekä viljelykasvityyppiin ja maanviljely- ja keinokastelukäytäntöihin liittyvät tekijät. Se, että otetaan huomioon uusioveden tuotannon mahdolliset peruuttamattomat tai pitkän aikavälin haitalliset ympäristö- ja terveysvaikutukset, joista on tieteellistä näyttöä.
5. Ympäristöriskien sekä ihmisten ja eläinten terveyttä koskevien riskien arviointi ottaen huomioon mahdollisten tunnistettujen vaaratekijöiden luonne, aiotun käytön kesto, tunnistetut ympäristöt ja väestöryhmät, joihin riski altistua kyseisille vaaratekijöille kohdistuu, sekä vaaratekijöiden mahdollisten vaikutusten vakavuus ottaen huomioon ennalta varautumisen periaate ja kaikki asiassa sovellettava elintarvikkeita, rehuja ja työturvallisuutta koskeva unionin ja kansallinen lainsäädäntö, ohjeasiakirjat ja vähimmäisvaatimukset. Riskinarviointi voisi perustua katsaukseen saatavilla olevista tieteellisistä tutkimuksista ja tiedoista.

Riskinarvioinnin on koostuttava seuraavista osista:

a) ympäristöriskien arviointi, mukaan lukien kaikki seuraavat:

- i) vaaratekijöiden luonteen vahvistaminen, mukaan lukien tarvittaessa ennakoitu vaikutukseton taso;
- ii) mahdollisen altistumislajisuuden arviointi;
- iii) riskien luonnehdinta.

b) ihmisten ja eläinten terveyteen kohdistuvien riskien arviointi, mukaan lukien kaikki seuraavat:

- i) vaaratekijöiden luonteen vahvistaminen, mukaan lukien tarvittaessa annos-vastesuhde;
- ii) annoksen tai altistumisen mahdollisen suuruusluokan arviointi;
- iii) riskien luonnehdinta.

Riskinarviointi voidaan suorittaa käyttämällä laadullista tai osin määrällistä riskinarviointia. Määrällistä riskinarviointia on käytettävä, jos saatavilla on riittävästi arviointia tukevia tietoja tai jos hankkeeseen liittyy mahdollinen ympäristöön tai kansanterveyteen kohdistuva suuri riski.

Riskinarvioinnissa on otettava huomioon vähintään seuraavat vaatimukset ja velvoitteet:

- a) vaatimus vähentää ja ehkäistä nitraattien aiheuttamaa vesien pilaantumista direktiivin 91/676/ETY mukaisesti;
- b) velvoite täyttää direktiivin 98/83/EY vaatimukset ihmisten käyttöön tarkoitettun veden ottoon käytettävillä suojavyöhykkeillä;
- c) vaatimus täyttää direktiivissä 2000/60/EY asetetut ympäristötavoitteet;

- d) vaatimus ehkäistä pohjaveden pilaantumista direktiivin 2006/118/EY mukaisesti;
- e) vaatimus täyttää direktiivissä 2008/105/EY asetetut ympäristölaatu normit prioriteettiaineille ja tietyille muille pilaaville aineille;
- f) vaatimus täyttää direktiivissä 2000/60/EY asetetut ympäristölaatu normit kansallista huolta aiheuttavien pilaavien aineiden eli vesistökohtaisten pilaavien aineiden osalta;
- g) vaatimus täyttää direktiivissä 2006/7/EY asetetut uimavettä koskevat laatuvaatimukset;
- h) direktiivin 86/278/ETY mukaiset vaatimukset ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä;
- i) asetuksessa (EY) N:o 852/2004 asetetut elintarvikehygieniää koskevat vaatimukset ja ohjeet, jotka on annettu komission tiedotteessa ohjeasiakirjasta mikrobiologisten riskien torjumisesta tuoreiden hedelmien ja vihannesten alkutuotannossa hyvän hygienian avulla;
- j) rehuhygieniää koskevat vaatimukset, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 183/2005;
- k) vaatimus noudattaa asiaankuuluvia mikrobiologisia vaatimuksia, jotka on asetettu asetuksessa (EY) N:o 2073/2005;
- l) vaatimukset, jotka koskevat tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden enimmäismääriä asetuksen (EY) N:o 1881/2006 mukaisesti;
- m) vaatimukset, jotka koskevat torjunta-ainejäämien enimmäismääriä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla ja joista on säädetty asetuksessa (EY) N:o 396/2005;
- n) eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joista on säädetty asetuksissa (EY) N:o 1069/2009 ja (EU) N:o 142/2011.

B) Lisävaatimuksia koskevat ehdot

6. Sellaisten veden laatua ja seuranta koskevien vaatimusten harkitseminen, jotka ovat muita kuin tai tiukempia kuin liitteessä I olevassa 2 jaksossa ilmoitetut vaatimukset tai sekä muita kuin että tiukempia kuin nämä vaatimukset, kun on tarpeen ja asianmukaista varmistaa ympäristön sekä ihmisten ja eläinten terveyden riittävä suojelu, erityisesti kun on selvää tieteellistä näyttöä siitä, että riski johtuu uusiovedestä eikä muista lähteistä.

Edellä 5 kohdassa tarkoitetun riskinarvioinnin tuloksesta riippuen tällaiset lisävaatimukset voivat koskea erityisesti

- a) raskasmetalleja;
- b) torjunta-aineita;
- c) desinfioinnin sivutuotteita;
- d) lääkkeitä;
- e) muita uutta huolta aiheuttavia aineita, mukaan luettuina mikroepäpuhtaudet ja mikromuovi;
- f) mikrobilääkeresistenssiä.

C) Ehkäisevät toimenpiteet

7. Sellaisten ehkäisevien toimenpiteiden tunnistaminen, jotka ovat jo käytössä tai jotka tulisi toteuttaa riskien rajoittamiseksi, niin että kaikkia tunnistettuja riskejä voitaisiin hallita asianmukaisesti. Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden ottoon käytettyihin vesimuodostumiin ja keskeisiin suojavyöhykkeisiin on kiinnitettävä erityistä huomiota.

Tällaisiin ehkäiseviin toimenpiteisiin voi sisältyä

- a) pääsynvalvonta;
- b) desinfioinnin tai epäpuhtauksien poiston lisätoimenpiteet;
- c) erityiset kastelutekniikat, joilla vähennetään aerosolien muodostumisen riskiä (esim. tippukastelu);
- d) sadetuskastelua koskevat erityisvaatimukset (esim. tuulen enimmäisnopeus, sadettimen ja herkkien alueiden väliset etäisyydet);

- e) maatalouskäytössä olevia peltöjä koskevat erityisvaatimukset (esim. peltomaan kaltevuus ja kosteus ja karstialueet);
- f) taudinaiheuttajien inaktivaatio ennen sadonkorjuuta;
- g) vähimmäisturvaetäisyyksien toteuttaminen (esim. etäisyys pintavesistä, myös karjan käyttämistä vesilähteistä, tai toiminnoista, kuten vesiviljelystä, kalanviljelystä ja simpukanviljelystä, sekä uinnin ja muiden vesilajien harrastuspaikoista);
- h) keinokastelualueille asetettavat kyltit ja opasteet, joissa ilmoitetaan uusioveden käytöstä ja siitä, että vesi ei ole juomakelpoista.

Erityisiä ehkäiseviä toimenpiteitä, jotka voivat olla sopivia, on esitetty taulukossa 1.

Taulukko 1 – Erityisiä ehkäiseviä toimenpiteitä

Uusioveden laatuiluokka	Erityisiä ehkäiseviä toimenpiteitä
A	— Sikoja ei saa altistaa uusiovedellä kastellulle rehulle, ellei ole olemassa riittäviä tietoja siitä, että yksittäisen tapauksen riskit ovat hallittavissa.
B	— Märän kastellun tai maahan pudonneen tuotteen sadonkorjuukiello. — Lypsykarjan pitäminen poissa laitumelta, kunnes laidun on kuivunut. — Rehu on kuivattava ja säilöttävä ennen pakkaamista. — Sikoja ei saa altistaa uusiovedellä kastellulle rehulle, ellei ole olemassa riittäviä tietoja siitä, että yksittäisen tapauksen riskit ovat hallittavissa.
C	— Märän kastellun tai maahan pudonneen tuotteen sadonkorjuukiello. — Laiduntavien eläinten pitäminen poissa laitumelta viiden päivän ajan edellisestä kastelusta. — Rehu on kuivattava ja säilöttävä ennen pakkaamista. — Sikoja ei saa altistaa uusiovedellä kastellulle rehulle, ellei ole olemassa riittäviä tietoja siitä, että yksittäisen tapauksen riskit ovat hallittavissa.
D	— Märän kastellun tai maahan pudonneen tuotteen sadonkorjuukiello.

8. Riittävät laadunhallintajärjestelmät ja -menettelyt, mukaan lukien uusioveden asianmukaisten parametrien seuranta sekä laitteiden riittävät huolto-ohjelmat.

Uusiovesilaitoksen toiminnanharjoittajalle suositellaan ISO 9001 -standardin tai vastaavan mukaan sertifioitua laadunhallintajärjestelmän käyttöönottoa ja ylläpitämistä.

9. Ympäristöntarkkailujärjestelmät sen varmistamiseksi, että seurannasta saadaan palautetta ja että kaikki prosessit ja menettelyt validoidaan ja dokumentoidaan asianmukaisesti.
10. Asianmukaiset onnettomuuksien ja hätätilanteiden hallintajärjestelmät, mukaan lukien menettelyt, joilla tiedotetaan asianmukaisesti kaikille asianomaisille osapuolille tällaisista tapahtumista, sekä säännöllisesti päivitettävä valmiussuunnitelma.

Jäsenvaltiot voisivat käyttää olemassa olevia kansainvälisiä ohjeita tai standardeja, kuten ISO 20426:2018 (Suuntaviivat terveystarkkailun arvioinnista ja juotavaksi kelpaamattoman veden uudelleenikäytön hallinnasta), ISO 16075:2015 (Suuntaviivat käsitellyn jäteveden käytöstä keinokasteluhankkeissa) tai muita vastaavia kansainvälisesti hyväksytyjä standardeja tai WHO:n suuntaviivoja, joiden avulla voitaisiin järjestelmällisesti tunnistaa vaaratekijät sekä arvioida ja hallita riskejä koko ketjuun (yhdyskuntajäteveden uudelleenikäyttöön tähtäävästä käsittelystä jakeluun ja käyttöön maatalouden keinokastelussa sekä vaikutusten valvontaan) sovellettavan ensisijaisuusperiaatteen ja paikkakohtaisen riskinarvioinnin pohjalta.

11. Sen varmistaminen, että perustetaan eri toimijoiden väliset koordinoitujärjestelmät, jotta voidaan taata uusioveden turvallinen tuottaminen ja käyttö.

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2020/742,

annettu 29 päivänä toukokuuta 2020,

Euroopan yhteisön ja Mauritanian islamilaisen tasavallan välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan, jonka voimassaolo päättyy 15 päivänä marraskuuta 2019, voimassaolon jatkamista koskevan kirjeenvaihtona tehdyn Euroopan unionin ja Mauritanian islamilaisen tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan yhdessä sen 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston päätöksen (EU) 2019/1918 ⁽²⁾ mukaisesti Euroopan yhteisön ja Mauritanian islamilaisen tasavallan välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan, jonka voimassaolo päättyy 15 päivänä marraskuuta 2019, voimassaolon jatkamista koskeva kirjeenvaihtona tehty Euroopan unionin ja Mauritanian islamilaisen tasavallan välinen sopimus, jäljempänä 'kirjeenvaihtona tehty sopimus', allekirjoitettiin 13 päivänä marraskuuta 2019.
- (2) Kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen tavoitteena on mahdollistaa se, että unioni ja Mauritanian islamilainen tasavalta voivat jatkaa yhteistyötään kestävän kalastuksen politiikan ja kalavarojen vastuullisen hyödyntämisen edistämiseksi Mauritanian vesillä ja että unionin alukset voivat harjoittaa kalastustoimintaa kyseisillä vesillä.
- (3) Kirjeenvaihtona tehty sopimus olisi hyväksyttävä unionin puolesta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään unionin puolesta Euroopan yhteisön ja Mauritanian islamilaisen tasavallan välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan, jonka voimassaolo päättyy 15 päivänä marraskuuta 2019, voimassaolon jatkamista koskeva kirjeenvaihtona tehty Euroopan unionin ja Mauritanian islamilaisen tasavallan välinen sopimus.

⁽¹⁾ Hyväksyntä annettu 13 päivänä toukokuuta 2020 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Neuvoston päätös (EU) 2019/1918, annettu 8 päivänä marraskuuta 2019, Euroopan yhteisön ja Mauritanian islamilaisen tasavallan välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta tehdyn pöytäkirjan, jonka voimassaolo päättyy 15 päivänä marraskuuta 2019, voimassaolon jatkamista koskevan kirjeenvaihtona tehdyn Euroopan unionin ja Mauritanian islamilaisen tasavallan välisen sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta ja väliaikaisesta soveltamisesta (EUVL L 297 I, 18.11.2019, s. 1).

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja antaa unionin puolesta kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen 6 kohdassa määrätyn ilmoituksen ⁽³⁾.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 29 päivänä toukokuuta 2020.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
A. METELKO-ZGOMBIĆ

⁽³⁾ Neuvoston pääsihteeristö julkaisee kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen voimaantulopäivän *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

OIKAISUJA

Oikaisu neuvoston täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2020/730, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2020, Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) 2017/1509 täytäntöönpanosta*(Euroopan unionin virallinen lehti L172I, 3. kesäkuuta 2020)*

Kansilehdellä ja sivulla 1:

on: "Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/730, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2020, Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) 2017/1509 täytäntöönpanosta"

pitää olla: "Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/730, annettu 2 päivänä kesäkuuta 2020, Korean demokraattista kansantasavaltaa koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) 2017/1509 täytäntöönpanosta"

Sivulla 1:

on: "Tehty Brysselissä 3 päivänä kesäkuuta 2020."

pitää olla: "Tehty Brysselissä 2 päivänä kesäkuuta 2020."

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI